

თბილისის საერთაშორისო
თეატრალური ფესტივალი

რეალობის ნატიფი ბრძნობით

საერთაშორისო
კროგრამა
18.09 - 9.10.2017

www.tbilisiinternational.com
+995 32 295 35 82 | 247 57 68

ფესტივალის ინიციატორი და მასპინძელი თბილისის მერია
Tbilisi International Festival of Theatre is Initiated and Hosted by Tbilisi City Hall

თბილისის მერია

1937 წლის 21 სექტემბერს ის დააპატიმრეს, დახვრება მიუსაჯეს, როგორც „კონტრრევოლუციური, ტროცკისტული, ნაციონალისტური ორგანიზაციის წევრს“ და ამავე წლის 2 დეკემბერს დახვრიტეს. 30 წლის იყო. თეატრში მან მხოლოდ 9 სეზონი იმუშავა, მაგრამ მისმა გავლენამ გადააჭარბა წლებს და თაობებს; მისი შემოქმედება ჯერ კიდევ შესასწავლია; მისი სივრცის და მასშტაბის გრძნობა - სრულიად გამორჩეული. მას არ გააჩნია დრო, როგორც ყველა დიდ და მნიშვნელოვან მხატვარს. მისი შემოქმედება ერთგვარი სკოლაა სცენოგრაფებისათვის. იგი პრაქტიკულად ქართული სცენოგრაფიის ფუძემდებელია... მისთვის არ არსებობდა საზღვრები - მაშინ, როდესაც ციხესავით ჩაკეტილი საბჭოთა ქვეყანა სოცრეალიზმს აკანონებდა, იგი კონსტრუქტივიზმს ამკვიდრებდა თეატრში. იგი დინების სანინალმდებოდ მოძრაობდა.

პეტრე ოცხელი. ქართული თეატრის ლეგენდას წელს 110 წელი შეუსრულდა. მასზე კიდევ ბევრი დაინერება; მისი გამოფენები კვლავ ტრიუმფალურად მოივლის სამყაროს; იგი კვლავ და მუდმივად დარჩება დღევანდელი და აქტუალური, როგორც თეატრი; ჩვენ კი გადავწყვიტეთ სწორედ მისი ესკიზებით და მისი მხატვრობის ფრაგმენტებით გავაფორმოთ წლევანდელი ფესტივალის ვიზუალური მასალა და ასე აღვნიშნოთ მისი შემოქმედება; მომავალში თბილისის ფესტივალის ქართული ხელოვნების - „თეატრის ხალხის“ შემოქმედებს წარმოადგენს ყოველ ფესტივალზე სხვადასხვა სახით, წარმოადგენს როგორც ისტორიას, მეგვიდრობას, რომელიც რჩება ჩვენი ხვალისდელი დღის ყველაზე მნიშვნელოვან პირობად.

On September 21st, 1937 he was arrested and condemned to death as “the member of counter-revolutionary, Trotskyist, nationalistic organization” and was executed on December 2, same year. He was just 30. Having worked at theatre for only 9 seasons, his influence has surpassed years and generations to come. His legacy is still to be studied; his sense of space and scope is utterly distinguished. He is beyond time as all great artists. His work is a masterclass for set designers. He is one of the founders of Georgian set design... He had no limits - while prison-like Soviet Union was imposing Socialists-realism, he was founding constructivism in theatre. He swam against the current;

Petre Otskheli. The legend of Georgian theatre is 110. Much more will be written about him; his exhibitions will triumphantly travel around the world; he will remain contemporary and up-to-date forever, as theatre itself. We determined to decorate our Festival printed material with the details of his works this year and thus celebrate his work. In coming years Tbilisi International Festival of Theatre will present the art of Georgian theatre-makers, in different forms - present it as history and legacy that is the true basis we want to build our future on.

იოსი ტალ-განი
YOSSI TAL-GAN

ისრაელის ფესტივალებისა და თეატრების მრჩეველი. იერუსალიმი, ისრაელი
Advisor for Israeli festivals and theaters. Jerusalem, Israel

თავად წარმოვადგენ ფესტივალს, რომელმაც სულ ახლახან იზეიმა 54-ე იუბილე და გაოგნებას ვერ ვშალავ, როგორ მოახერხა თბილისის საერთაშორისო თეატრალურმა ფესტივალმა, ასეთ მოკლე ხანში მოეპოვებინა უპრეცედენტო პრესტიჟი და საერთაშორისო რეპუტაცია. ამ მიღწევის მნიშვნელობას ზრდის თბილისის გეოგრაფიული მდებარეობა - იგი ხომ ხილია ქვეყნებსა და კულტურებს შორის, დასავლეთსა და აღმოსავლეთს აკავშირებს. უნიკალური ქართული თეატრის, ქართველთა ცნობილი ტრადიციებისა და სტუმართმოყვარეობის ნაზავი, ენთუზიაზმით სავსე პროფესიონალი თანამშრომლები - ეს ყველაფერი ერთად შესანიშნავი საერთაშორისო ფესტივალის გამარჯვების სანინდარია.

Coming from a festival that has recently celebrated its 54th anniversary, I stand amazed at the unprecedented prestige and international status achieved by the Tbilisi International Festival Of theatre in such a short period of time. The importance of this achievement is enhanced due to Tbilisi's geographical position and location - being a bridge between countries and cultures from east and west. The combination of Georgian unique theater, Georgian famous tradition of hospitality, and the professional enthusiastic staff is a winning formula for an excellent international festival.

რომან დოლჟანსკი
ROMAN DOLJANSKI

ფესტივალების „NET“ და „ტერიტორია“ არტ დირექტორი; თეატრი „ნაციის“ სამხატვრო ხელმძღვანელის მოადგილე; იბენის პრემიის ჟიურის წევრი; გაზეთ „კომერსანტის“ მიმომხილველი, თეატრალური კრიტიკოსი
Art director of Festivals „NET“ and „TERRITORIA“; Vice artistic director of „Theatre of Nations“; Journalist of news-paper „KOMMERSANT“, Theatre critic;

როგორც ნებისმიერი სხვა საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი, თბილისის ფესტივალს ერთგვარი ფანჯარაა მსოფლიოში მოქალაქეებისთვის. ფესტივალს მატერიალური შესაძლებლობები არც ისე ბევრი აქვს, არადა, სურვილი დიდია, მსოფლიო თეატრის უთვალავი სიმდიდრე გაუზიარო მაყურებელს! მიმაჩნია, რომ დღეს ეს ფესტივალი ბრწყინვალე მაგალითია, როგორ შეიძლება მაყურებლისადმი ყურადღებიანი, ჭკვიანი, მრავალფეროვანი, მოულოდნელი და გულუხვი დარჩე, მიუხედავად იმისა, რომ სახსრები შეზღუდული გაქვთ. თბილისის მაცხოვრებლებს შეუძლიათ იამაყონ ამ ფესტივალს. მსოფლიოს კი, თავის მხრივ, შეუძლია იამაყოს, რომ, მათ შორის ამ ფესტივალის წყალობით, არსებობს ქალაქი თბილისი - უდიდესი თეატრალური ტრადიციებისა და ამოუწურავი შემოქმედებითი ძალების მქონე ქალაქი.

As any other International Theatre Festival, the Tbilisi International is a window into the world for its citizens. The funding is not sufficient, though the desire to share all the rich diversity of the theatrical world with your audience is immense! I see Tbilisi International Festival of Theatre as a brilliant example of how to remain attentive, clever, diverse, surprising and generous to your audiences with quite limited sources. People of Tbilisi must be proud of having this wonderful city with its great theatrical traditions and endless creative power, to which the Festival is an important contributor.

ფესტივალის მხარდამჭერი
Festival's Main Supporter

საქართველოს კულტურისა
და ძეგლთა დაცვის
სამინისტრო

საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტრო
Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia

რეჟისორი, ვასო აბაშიძის სახელობის მუსიკისა და დრამის თეატრის სამხატვრო
ხელმძღვანელი და მმართველი
Director, Artistic Director and Manager of Vaso Abashidze Music and Drama State Theatre

...თუ კი ცხოვრება თეატრია, მაშინ რა ადგილი უჭირავს თავად „თეატრს“ ჩვენს ცხოვრებაში?
ყველა თეატრი, რომელიც ასახავს სახელმწიფოს, რომელიც ქალაქის, რომელიც ქუჩაზე
მდებარეობს, ის არსებობს... მაგრამ ჩვენ შეიძლება არც ვიცოდეთ ამის შესახებ, რადგან:

- ა) ის არ ასახავს იმ პრობლემებს, რომელიც ჩვენ გვანახებს;
- ბ) ის არ გვიყვება საინტერესოდ ჩვენს ცხოვრებაზე;
- გ) მასში ვერ ვპოულობთ ჩვენს თავს;
- დ) ის ზედმეტად თეატრალიზებულია და არასაინტერესო;
- ე) ის არააქტუალურია, ვ, ზ, თ, ი, კ...და ა.შ...

აბა წარმოვიდგინოთ ყველაფერი პირიქით:

- ა) თეატრი, რომელიც ასახავს იმ პრობლემებს, რომელიც გვანახებს;
- ბ) თეატრი, რომელიც საინტერესოდ ყვება ჩვენი ცხოვრების შესახებ;
- გ) თეატრი, რომელშიც ვპოულობთ ჩვენს თავს;
- დ) თეატრი, რომელიც საინტერესოა;
- ე) თეატრი, რომელიც აქტუალურია, ვ, ზ, თ, ი, კ...და ა.შ...

მაშინ მივხვდებით, რომ ჩვენი სახელმწიფოს, ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე არსებობს
თეატრი, რომელიც ყოველი ჩვენთაგანისთვის აუცილებელია და მივხვდებით იმასაც, რომ
ჩვენი ცხოვრება გაცილებით უინტერესოა - ვიდრე ეს თეატრი!

If the life is a stage so what is the part stage/theatre holds in our lives? Each and every theatre is
situated in a state, in a city, on a particular street, i.e. actually exists... but we might not be aware
of this because:

- a) it does not reflect the problems we are concerned with;
- b) it does not narrate about our lives in an engaging way;
- c) we cannot find ourselves in it;
- d) it overtly theatrical and uninteresting;
- e) It is not up to date... etc. etc. ...

But let's imagine all these were vice versa:

- a) theatre that reflects the problems we are concerned with;
- b) theatre that narrates about our lives in an engaging way;
- c) theatre we can find ourselves in;
- d) theatre that is interesting;
- e) theatre that is up to date... etc. etc....

Then we will realize that in our country, on a street of our city there is a theatre that is necessary
for all of us da we will become aware that our lives are much less interesting than this theatre.

მწერალი, დრამატურგი
Playwright, Writer

სხვების არ იყოს, წელიწადში მეც რამდენიმე გარდამავალი ეტაპი მაქვს: ანუ, როცა გარ-
კვეული პერიოდი ან მოვლენა რაიმე სახის ათვლის წერტილად ან ეტაპად მესახება.
ბავშვობაში პირველი სექტემბერი მიმაჩნდა ასეთად, როცა სკოლასთან ერთად უპასუხის-
მგებლოდ ბედნიერი ზაფხული სრულდებოდა და ზრდის მორიგ საფეხურზე გადავდიოდი...
ასეთი იყო და არის, ბუნებრივია, რომელიმე პირადი თუ საერთო დღესასწაული,
რომელიც ზოგჯერ, არ დავმაღავ, უაპელაციოდ გამაღიზიანებლად მოქმედებს ჩემზე
(ვთქვათ, სოციალური ახალი წელი), მაგრამ ჩემი დამოკიდებულების მიუხედავად, მაინც
წარმოადგენენ მნიშვნელოვან ეტაპებს. “ეტაპებია” ჩემი თუ სხვების დაბადების დღეები (ან
თუნდაც ქვეყნის - 26 მაისი), ტრადიციად ქცეული წიგნის ფესტივალი ან გეოგრაფიულად
შორეული, მაგრამ ესთეტიკურად მიმზიდველი ბაიროთის მუსიკალური ზეიმი... ჰოდა ამ
“ათვლის წერტილებს” უკვე წლებია უკავშირდება თბილისის საერთაშორისო თეატრალური
ფესტივალი, რომელიც სექტემბრის ბოლოს იწყება და ახალი ქართული სპექტაკლებით
მიჰყვება ოქტომბერს... თუკი უნინ ჩემთვის სექტემბერი სკოლის დაწყებასთან (და, მოდი,
გულწრფელად ვთქვათ, გარკვეულ მელანქოლიასთან) იყო დაკავშირებული, ახლა ეს
თვე - და ზაფხულის დასასრულიც - აქტიურ თეატრალურ პროცესზეა მიბმული, ჩემთვის
ეს ცნობისმოყვარეობის და შთაბეჭდილებების ახლებური ეტაპია, რომელიც, როგორც
წესი, მომდევნო წლამდე, მომდევნო სექტემბრამდე, მომდევნო ფესტივალამდე მიმყვება
ხოლმე...

Like many others I have several transitional periods through a year, meaning some particular
periods or events that are starting point for me. As a child the 1st of September marked this
transition, when getting back to school after carefree summer vacations would mean another step
in the process of growing up... these were and still are some private or public holidays, some of
them, to be honest, pretty irritating to me (e.g. overtly social New Year), but notwithstanding my
attitude, they still mark important stages. Other “stages” are my own or someone else's birthdays
(even my country's birthday, 26th of May), Tbilisi Book Festival or even geographically remote
but still attractive Bayreuth music festival... Tbilisi International Festival of Theatre has been one
of those “starting points” to me for several years now, starting out in late September, followed by
Georgian Showcase in October... If in my early ears September would mean a new school year (to
be honest, with a subdued melancholy following), in my adult life this season - end of Summer - is
associated with lively theatrical process which is a stage of curiosity and new impressions to me
that never leaves me until next year, next edition of the Festival...

110

110

დავით თავაძე
DAVIT TAVADZE

რეჟისორი, სამეფო უბნის თეატრი
Director, Royal District Theatre

„ჭეშმარიტი მოგზაურობა, უცნობი პეიზაჟების თვალიერება კი არა - სხვისი თვალებით დანახული სამყაროა, ათასობით სხვისი თვალით დანახული ათასი სამყაროა“ - პრუსტი. ყოველ წელს თბილისის საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი სწორედ ამგვარ მოგზაურობაში გვინვეს და უნიკალურ შესაძლებლობასაც გვაძლევს თვალი გავუსწოროთ ჩვენი დროის უმძაფრეს სურათებს - თანავუგრძნოთ, გავანალიზოთ და გავხსოვდეს. წლებგანდელი საფესტივალო „ექსპედიციის“ მთავარ მეგზურად, უდიდესი პოლონელი რეჟისორი კომიტოვ ვარლიკოვსკი უნდა მივიჩნიოთ, რომელიც საქართველოს პირველად ეწვევა. მისი სპექტაკლი „ფრანგები“, რომლის პოლონური პრემიერაც პარიზის შემხარავი ტერაქტების ფონზე შედგა, თანამედროვე ევროპული მენტალიტეტისა და იდენტობის ფესვებს მარსელ პრუსტის მონუმენტურ რომანში „დაკარგული დროის ძიებაში“ ეძებს. ესაა უმნიშვნელოვანესი სათეატრო სანახაობა თანამედროვე პერფორმანსისა და სხეულის ენის, მულტიმედია ტექნოლოგიებისა და ცოცხალი მუსიკის გამოყენებით, სადაც „ყოველი ხელოვანი, იმ უცნობი ქვეყნიდანაა, თავადაც რომ აღარ ახსოვს“, სადაც ყოველი ხელოვანი, არის ხმა უცნობი, დავინწყებული სამყაროდან, იმ ქვეყნიდან, ან გნებავთ, იმ „ბნელი ტყიდან“, სადაც მხოლოდ მათ შეუძლიათ გვამოგზაურონ.

“The real voyage of discovery consists not in seeking new landscapes, but in having new eyes.” - Proust. Every year Tbilisi International Festival of Theatre invites us to this kind of voyage, allowing us to face the harshest images of our time - to sympathize, to analyze and to remember. This year the great Polish director Krzysztof Warlikowski will be the leading guide in our voyage; it is his first visit to Georgia. His show The French had its Polish premiere against the background of Paris terrorist attacks, searching the roots of contemporary European mentality and identity in the monumental work of Marcel Proust In Search of the Lost Time. It is an overwhelmingly important theatrical show that deploys contemporary performance and body languages, multimedia technologies and live music, where all artists come from an unknown country even they don't remember, representing voices from an unknown, forgotten world or a country, may it be called a “deep forest”, and only they can take us along with them to this voyage.

მიხეილ ჭკუასელი
MIKHEIL CHKUASELI

ბიზნესმენი, შ.პ.ს. „ჯეოპლანტი“-ს გენერალური დირექტორი
Businessman, L.T.D. “Geoplant” - General Director

განვითარებას ჭირდება ბრენდი და პირიქით ყველა ბრენდს სჭირდება განვითარება. ჩემთვის თბილისის საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი არის ბრენდი, რომელმაც თავისი წვლილი შეიტანა და შეაქვს ჩემი ქვეყნის განვითარებაში. ფესტივალმა თბილისს და საქართველოს მისცა დამატებითი, განსაკუთრებული და ორიგინალური მუხტი ხაზი გაესვა საქართველოსათვის და თბილისისათვის, როგორც კულტურული და საგანმანათლებლო რეგიონული ცენტრისათვის. თავად ფესტივალი კი მუდმივი განვითარების, ახლის ძიების, ახალი ფორმების თამაშად დანერგვის, არსებულის და გამოცდილის მაღალ პროფესიულად გადმოტანის პროცესშია. თბილისის საერთაშორისო ფესტივალი მუდმივი განვითარების და მოძრაობის პროცესში მყოფი ბრენდია. და ბოლოს შინაარსი, ის რასაც ქვია ხარისხი და რასთანაც კომპრომისი არ შეიძლება, არ ყოფილა და დიდი იმედით არც იქნება. აი ეს ერთად ქმნის იმას რასაც ჩვენ ეკონომისტები ღირებულებას ვუწოდებთ. ძალიან მნიშვნელოვანია რომ ახლა ჩვენ კულტურაზე და თეატრზე ვსაუბრობთ, კონკრეტულად კულტურულ და თეატრალურ ბრენდზე.

In order to develop, we need to have a brand, and for that brand to succeed it needs to be developed. For me, Tbilisi International Festival of Theatre is a brand, which has been contributing in developing my country for past years till today. Festival has given an original and special charge to Tbilisi and Georgia as a whole to emphasize its cultural and educational centers. The festival itself is in a process of developing, searching for news, making the best out of the past experiences. Tbilisi International Festival is a brand that is in a constant process of development. Finally, there has not been a compromise with content or quality, and hopefully there will never be. All of these create what we, economists, believe to be of a value. It is essential that we are discussing culture and theatre, and more importantly - cultural and theatrical brand.

ზვიად კორძაძე
ZVIAD KORDZADZE

იურისტი, კორძაძის საადვოკატო ბიუროს დამაარსებელი და თავჯდომარე
Lawyer, Founder and CEO of “Kordzadze Law Office”

ძველ საბერძნეთში, ათენში თეატრში სპექტაკლზე დასწრება და მსახიობად მონაწილეობა მხოლოდ ათენის თავისუფალ მოქალაქეს შეეძლო. ალბათ ითვლებოდა, რომ თეატრის სულის შეცნობა მოლოდ თავისუფალ ადამიანს შეეძლო. ასეა დღემდე: თეატრი თავისუფალ სივრცეს აჩენს იქაც, სადაც ის ერთი შეხედვით საკმარისია და იქაც, სადაც ჰაერით საჭიროა. თბილისის საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი სწორედ ამ „თავისუფლებებს“ აგროვებს მთელი მსოფლიოს მასშტაბით და აზიარებს ქართველ მაყურებელს. ვიყოთ თავისუფლები და გვიყვარდეს თეატრი.

In Ancient Greece, only free citizens of Athens could have attended or taken part in a theatrical performance. It was likely considered that only a free person could have understood the soul of theatre. Same can be said of today: theatre can bring freedom to any place; whether a place in desperate need of it, or a place thought to be full with it. Tbilisi International Festival of Theatre is gathering exactly the same kind of “freedom” with a scale of the whole world, and shares it with Georgian audience. Shall we be free, and love theatre.

ფესტივალის ინიციატორი და მასპინძელი
Tbilisi International Festival of Theatre is Initiated and Hosted by Tbilisi City Hall

თბილისის მერია

ფესტივალის მხარდამჭერი
Main Support by Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia

საქართველოს კულტურისა
და ძეგლთა დაცვის
სამინისტრო

განსაკუთრებული მადლობა JTI- ს მხარდაჭერისათვის
Special Thanks to JTI for Generous Support

ოფიციალური მასპინძელი
Official Host Hotel

ROOMS HOTELS
— TBILISI —

ინიციატორები, მასპინძლები, პარტნიორები და მეგობრები - ყველა იმსახურებს ჩვენს
გულითად მადლობას. მათ გარეშე ფესტივალი ვერ შედგებოდა!

Founders, Partners and Festival Friends - All deserve our greatest thanks!
Without their support The Festival would not have been possible!

ფესტივალის მეგობრები დაარსების დღიდან
Partners and Friends since establishment

საერთაშორისო პროგრამის და პროექტების პარტნიორები
International Program and Projects Partners

ფესტივალის პარტნიორები
Festival Partners

საინფორმაციო მხარდაჭერა
Media Support

ინტერნეტ პარტნიორები
Internet Partners

ფესტივალის კლუბი
Festival Club

საერთაშორისო პროგრამა | INTERNATIONAL PROGRAM

18.09	თამაშის დასასრული Endgame	შაუშპილ დორტმუნი, გერმანია Schauspiel Dortmund, Germany	სამეფო უბნის თეატრი Royal District Theatre	20:00
21-22.09	ჩეხოვის პირველი კიშა Chekhov's First Play	დედ ცენტრი, ირლანდია Dead Centre, Ireland	კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი დიდი სცენა Kote Marjanishvili State Drama Theatre Big Stage	20:00
25-26.09	კუ The Tortoise	ემილია რომანას თეატრალური ფონდი, იტალია Emilia Romagna Teatro Fondazione, Italy	კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი დიდი სცენა Kote Marjanishvili State Drama Theatre Big Stage	20:00
26-27.09	ხსოვნის ქვები შტატსთეატრიდან Stolpersteine Staatstheater	ბადენის შტატსთეატრი კარლსრუე, გერმანია Badisches Staatstheater Karlsruhe, Germany	კახა ბაკურაძის მოძრაობის თეატრი Kakha Bakuradze's Movement Theatre	20:00
30.09	ათი Ten	სმენადაქვეითებულ მამაკაცთა ცეკვა (DMD), დიდი ბრიტანეთი Deaf Men Dancing, UK	ახალი ტფილისი (აღმაშენებლის გამზირი), თავისუფალი დასწრება NeuTiflis (Agmashenebeli Avenue), Free Access	17:00 19:00
30.09 1.10	ბოლო კამეზები Last Meetings	ფომენკოს თეატრი-სახელოსნო, რუსეთი Fomenko Workshop Theatre, Russia	ნოდარ დუმბაძის სახელობის სახელმწიფო მოზარდ მაყურებელთა თეატრი დიდი სცენა Nodar Dumbadze State Youth Theatre Big Stage	20:00
2-3.10	ფრანგები The French	ნოვი თეატრი, პოლონეთი Nowy Teatr, Poland	ექსპო ჯორჯია Expo Georgia	19:00
8-9.10	ალუბლის ბაღი The Cherry Orchard	ბუქარესტის ნაციონალური თეატრი, რუმინეთი National Theatre of Bucharest, Romania	კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი დიდი სცენა Kote Marjanishvili State Drama Theatre Big Stage	20:00
ფესტივალის კლუბი - "რესტორანი სტრადას ეზო" Festival Club - "Restaurant STRADA"				
21.09	ნინო ქათამაძე Nino Katamadze	საავტორო კონცერტი	Solo Show	22:00
24.09	მეფი დანა და მისი მგობრები - ბერლინური რევიუ Mack the Knife and his fellows - Berlin Revue	თბილისის საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი წარმოგიდგენთ ერთობლივ პროექტს ლევან ცხადაძესთან და MOCKEMALÖR-თან ერთად (საქართველო - გერმანია)	Tbilisi International Festival of Theatre presents joint project with Levan Tskhadadze and MOCKEMALÖR (Georgia - Germany)	22:00
3.10	Natalia Beridze & Nikakoi LIVE Luna989 (dj set)	ქართული სპექტაკლების პროგრამა	Georgian ShowCase Program	22:30
6.10	მიშა მდინარაძე Misha Mdinardze	ეთნო ჯაზი - ქართული სპექტაკლების პროგრამა	Ethnic Jazz - Georgian ShowCase Program	22:30

საერთაშორისო
პროგრამა

INTERNATIONAL
PROGRAM

2017

18 სექტემბერი | თამაშის დასასრული September | ENDGAME

შაუშპილ დორტმუნი, გერმანია
სემუელ ბეკეტი
რეჟისორი კაი ფოგესი

მხატვარი მიხაელ ზიბეროკ-სერაფიმოვიჩი

მონაწილეობენ: ფრანკ გენზერი, უვე შმიდერი

თეატრის შესახებ:

შაუშპილ დორტმუნი, როგორც მუნიციპალური თეატრი, დორტმუნდის თეატრის ხუთთაგან ერთ-ერთი ნაწილია. 2010 წლიდან თეატრი ევროპული თეატრალური კონვენციის წევრია (სამხატვრო ხელმძღვანელი კაი ფოგესი). შაუშპილ დორტმუნდს ფართო სპექტრის საერთაშორისო პროექტები აქვს. მისი პროდუქცია 2010 წლიდან მოყოლებული აერთიანებს თეატრალურ ხელოვნებას, ინსტალაციებსა და მედიას, სპეციალური კოდირებითა და ინტერაქტიულ ფორმატებს.

სპექტაკლის შესახებ:

„თამაშის დასასრული“ (1957) სემუელ ბეკეტის ცნობილი პიესაა, რომლის მთავარი პერსონაჟები ჰამი და კლოვი არიან (ბატონი და მსახური). ისინი გამუდმებით ეკითხებიან საკუთარ თავს, რატომ უნდა იყვნენ ერთად, მიუხედავად იმისა, რომ ერთმანეთის თავიდან მოცილებას ცდილობენ. მარადიული დამოკიდებულების გააზრებისას ამ დასკვნამდე მიდიან: „ისევ ვცდილობთ, ისევ ვმარცხდებით, ისევ უკეთ ვმარცხდებით.“
რეჟისორ კაი ფოგესის სპექტაკლი პიესის ფიზიკური ინტერპრეტაციაა, რომელშიც გვხვდება ხშირი გამეორებები, განსაკუთრებული ხმოვანი რიგი, რომელიც მაყურებლის სხეულებში „აღწევს“.

პრესა:

„შაუშპილ დორტმუნდის მცირე სცენაზე სემუელ ბეკეტის ერთმოქმედებიანი პიესა, „თამაშის დასასრული“ პირდაპირი გაგებით კანქვეშ გიძვრებათ, თქვენს ყურებში აღწევს. გადაჭარბებული არ იქნება, თუ ვიტყვით: რასაც ეს ორი მსახიობი აჩვენებს სცენაზე, ნამდვილად გენიალურია.“

ვესტდოიჩე ალგემაინე ცაიტუნგ / ვესტფალიშე რუნდშაუ 13.11.2012

■ ხანგრძლივობა: 80 წუთი უანტრაქტოდ

Schauspiel Dortmund, Germany
Samuel Beckett
Directed by Kay Voges
Designer Michael Sieberock-Serafimowitsch
Cast: Frank Genser, Uwe Schmieder

About Theatre:

Schauspiel Dortmund as a municipal theatre is one of five branches of Theater Dortmund. Since 2010, under the artistic leadership of Kay Voges, it is member of the ETC (European Theatre Convention). Schauspiel Dortmund has developed its international relations. The Schauspiel Dortmund produces theatre work that combines theatre, installation and media with coding and participatory formats since 2010.

About Performance:

“Endgame” (1957) is a famous play by Samuel Beckett about the main characters Hamm and Clov (or master and servant). From eternity to eternity they ask themselves why they have to stick together although they are trying to get rid of each other. In an eternal dependence they have to conclude: „We try again, we fail again, we fail better“.

The performance in the direction of Kay Voges is a very physical interpretation of the play by using loops and a special arrangement of different sounds which „bore into“ the spectators bodies.

Press:

“In the studio of the Schauspiel Dortmund, Samuel Beckett’s one-act play “Endgame” really gets under your skin – and into your ears. It is no exaggeration to say: It is just simply genius what these two actors do on stage.”

(Westdeutsche Allgemeine Zeitung / Westfälische Rundschau, 13.11.2012)

Duration: 80 minutes, without intermission.

21-22 სექტემბერი
September

ჩეხოვის პირველი პიესა
CHEKHOV'S FIRST PLAY

დედ ცენტრი, ირლანდია
დედ ცენტრი და ანტონ ჩეხოვი
რეჟისორი ბუშ მუკარზელი და ბენ კიდი

კომპოზიტორები ჯიმი იდი და კევინ გლისონი
მხატვარი ენდრიუ ქლენსი
ქორეოგრაფი ლივ ო დონოპიუ

თეატრის შესახებ:

„ჩეხოვის პირველი პიესა“, პრემიერა შედგა დუბლინის თეატრალურ ფესტივალზე 2015 წელს და ნომინირებული იყო საუკეთესო სპექტაკლის კატეგორიაში, მოპოვებული აქვს აირიშ თაიმზის თეატრალური პრემია საუკეთესო ხმის დიზაინის ნომინაციაში. საერთაშორისო საგასტროლო ტურნე მოიცავდა ბერლინის შაუბიუნეს, ესტონეთს („ბალტოსკანდალი“), საფრანგეთს (TnBa), პოლანდიას („ნორდერცონი“) და ავსტრალიას (ბრისბენის ფესტივალი), წელს კი სპექტაკლი მოივლის შვეიცარიას, ფინეთს, იტალიასა და რუსეთს. კომპანია მდებარეობს დუბლინში, მისი მიზანია საერთაშორისო მაყურებელს წარმოდგენა შეუქმნას ირლანდიული სამემსრულებლო ხელოვნების უახლეს ტენდენციებზე.

სპექტაკლის შესახებ:

„არაფერი მაქვს საერთო თეატრთან ან ადამიანთა მოდგმასთან. ჯანდაბამდე გზა ჰქონიათ.“ - ანტონ ჩეხოვი.

რუსული რევოლუციის ორომტრიალის დროს, 1917 წელს, მარია ჩეხოვამ, ანტონის დამ, თავისი ძმის მრავალი ხელნაწერი შეინახა მოსკოვში, ბანკის სეიფში. 1921 წელს საბჭოთა მეცნიერებმა გახსნეს ყუთი და აღმოაჩინეს პიესა. ხელნაწერს აკლდა სატიტულო გვერდი. პიესაში, რომელიც მათ აღმოაჩინეს, მეტისმეტად ბევრი პერსონაჟი, უამრავი თემა და წარმოდგენილად ბევრი მოქმედება იყო. ითვლება, რომ ეს დაუდგმელი ტექსტია. ეს არის ჩეხოვამდელი ჩეხოვი.

პრესა:

„...წარმოდგენა იმდენად მასტიმულირებელი, ამაღლვებელი და აღმგზნებელია, რომ თეატრის ხშირ სტუმრებსაც კი იშვიათად ექნებათ ნანახი მსგავსი გამოცდილება.“

Stagescreen.wordpress.com

„ჩვენ უფრო ბედნიერები ვიყავით, ვიდრე თქვენ ახლა ხართ. წარსულში იყვნენ ადამიანები, რომელთაც უყვარდათ და რომელთაც სძულდათ.“ სიცარიელის შეგრძნება, პლატონოვის სინდრომი, რომელიც ჩვენი თაობის სიმბოლოდ ქცეულა. „დედ ცენტრი“ წარმოდგენაში ამ საკითხს ეხება: რეჟისორები ბუშ მუკარზელი და ბენ კიდი, „პოპ-სოციალიზმული“ 30 წლის ადამიანები, საკუთარ თავს უსვამენ შეკითხვას, საერთოდ როგორ არის შესაძლებელი დღეს თეატრის კეთება. მათი

მიზანია, დადგან „დაუსრულებელი პიესები დაუსრულებელი ადამიანებისთვის.“
რასაც წარმატებით ახერხებენ კიდეც, შედეგი ფრიად ამაღლებულია.

მუდღოიჩე ცაიტუნგი

ხანგრძლივობა: 70 წუთი უანტრაქტოდ
მხარდამჭერი: Culture Ireland

Dead Centre, Ireland
Dead Centre and Anton Chekhov
Directed by Bush Moukartzel and Ben Kidd

Composer Jimmy Eadie and Kevin Gleeson
Designer Andrew Clancy
Choreographer Liv O Donoghue

About Company:

Chekhov's First Play premiered at Dublin Theatre Festival 2015 and was nominated for Best Production and won Best Sound Design at the Irish Times Theatre Awards. It has toured internationally to the Schaubuhne Berlin, Estonia (Baltoscandal), France (TnBa), Holland (Norderzon) and Australia (Brisbane Festival) and this year will tour to Switzerland, Finland, Italy and Russia. Based in Dublin, the work of Dead Centre has connected with international audiences seeking to understand and engage with the latest movements and styles in Irish performance.

ROOMS HOTELS

— TBILISI —

14 M. Kostava St. 0108 Tbilisi, Georgia • Phone: + 995 32 2020099
tbilisi@roomshotels.com • www.roomshotels.com

A MEMBER OF DESIGN HOTELS™

Explore one of the oldest wine brandy
factory of Georgia

Tours at Sarajishvili House

E-mail: info@sarajishvili.ge

Tel: +995 0322 55 44 44

About Performance:

"I'm having absolutely nothing to do with the theatre or the human race. They can all go to hell." – Anton Chekhov

During the turmoil of the Russian Revolution in 1917, Maria Chekhov, Anton's sister, placed many of her late brother's manuscripts and papers in a safety deposit box in Moscow.

In 1921 Soviet scholars opened the box, and discovered a play. The title page was missing. The play they found has too many characters, too many themes, too much action. All in all, it's generally dismissed as unstageable. Like life. Chekhov before he was Chekhov.

Press:

"...It's stimulating, exciting and arousing to a degree that even regular theatregoers will experience very rarely."

Stagescreen.wordpress.com

"We were happier than you are now. Back in our day, there were people that loved and people that hated". A feeling of emptiness, the Platonow syndrome, is turned into a symbol of our generation. Dead Centre reflect this in their work: directors Bush Moukarzel and Ben Kidd, "popsocialised" 30-year olds, ask themselves how making theatre is even possible today. They are looking to stage "Unfinished plays for unfinished people". They've succeeded in doing this, and it's deeply moving.

Süddeutsche Zeitung

Duration: 70 minutes, without intermission
Kindly supported by Culture Ireland

Culture Ireland
Cultúr Éireann

ემილია რომანას თეატრალური ფონდი, იტალია
ლუიჯი პირანდेलო
რეჟისორი ლევან წულაძე

მხატვარი ლევან წულაძე
ქორეოგრაფი გია მარლანია
მუსიკალური გამფორმებელი ზურაბ გაგლოშვილი
კოსტიუმების მხატვარი ნინო სურგულაძე

მონაწილეობენ: ჯოვანი ფრანძონი, ჯუსტო კუკიარინი, მასიმო სკოლა, მიკელე მარინიელო, ჯულია კაილოტო, რობერტა დე სტეფანო.

თეატრის შესახებ:

ემილია რომანას თეატრალური ფონდის მისიაა თეატრისადმი გამუდმებით ორი პერსპექტივით ცქერა: ერთი მხრივ, მიეცეს ხელოვნებას საშუალება, თავისუფლად განვითარდეს, მეორე მხრივ კი - მიეცეს მაყურებელს საშუალება, ინტელექტუალურად და ემოციურად ჩაერთოს სპექტაკლის მიერ შემოთავაზებულ მხატვრულ სამყაროში.

კომპანიის მიზანია, იყოს ნაწილი ხელოვანთა ოცნებებისა და პროექტებისა, განსაკუთრებით კი ახლად ჩასახული ნამუშევრების, იყოს საკომუნიკაციო საშუალება, რომელიც ღიაა შემოთავაზებებისათვის ჩვენი სფეროს სხვადასხვა ტერიტორიიდან. პროგრამის შედგენის ნაცვლად, უპირატესობა ენიჭება ცალკეულ პროექტებს, რადგან ეს ერთადერთი გზაა ქმნადობის მხატვრული პროცესის გაზიარებისა და მაყურებლისთვის მისი შეთავაზებისთვის.

ემილია რომანას თეატრალური ფონდი იტალიური ნაციონალური თეატრის მოდელაში, რომელიც ძირითადად დრამის სფეროში მუშაობს, ასევე გააჩნია ცეკვის მიმართულება. ფონდი დაფუძნდა 1977 წელს, მისი ხელმძღვანელი 1994-2016 წლებში იყო პიეტრო ვალენტი. 2017 წლიდან კი პოსტი კლავდიო ლონგიმ დაიკავა. მეურვეთა საბჭოს წევრები არიან მუნიციპალიტეტის, რეგიონისა და სამინისტროს წარმომადგენლები.

სპექტაკლის შესახებ:

ავტორი რომელზეც რეჟისორი ლევან წულაძე შეჩერდა, ლუიჯი პირანდელია; პირანდელი არა დრამატურგი, არამედ პირანდელი პროზაიკოსი. მთავარ გმირს - ბატონ მიშკოვს (ჯოვანი ფრანძონი) მეგობარი კუს ჩუქნის, რომელმაც მას ბედნიერება უნდა მოუტანოს. თუმცა სახლში კუს გამოჩენის შემდეგ სიტუაცია მთლიანად ირევა - იწყება სტაბილური ბურჟუაზიული ყოფა, რის შედეგადაც მიშკოვის ცოლთან ურთიერთობა დაძაბულობის კულმინაციას აღწევს. ცოლი მიშკოვს ულტიმატუმს უყენებს - „თუ კუ სამ დღეში სახლიდან არ წავა, მაშინ მე წავალ!“. გადაწყვეტილების მიღება არც ისეთი მარტივი და კომიკურია როგორც ერთი შეხედვით ჩანს, მან უნდა გადაწყვიტოს გააგრძელოს, თუ შეწყვიტოს უკვე არამყარი და სიყვარულს მოკლებული ქორწინება. რეჟისორი იუმორისტულ ირონიული მუხით გვაჩვენებს ადამიანურ გრძნობებს და ზედაპირზე ამოაქვს მათი დრამატული და სევდიანი თანაცხოვრება.

პრესა:

ლევან წულაძის რეჟისორული დებიუტი იტალიაში, მოდენაში 2015 წელს, ნიკოლოზ გოგოლის „შეშლილის წერილების“ დადგმით შედგა და იგი სეზონის ნამდვილ აღმოჩენად იქნა აღიარებული.

„ელიკონი“

მისი თეატრი ძიების თეატრია, საავტორო თეატრი, რომელიც ამავე დროს ფართო პუბლიკას იზიდავს. ERT-ის ხელმძღვანელი პიეტრო ვალენტი მას ასე ახასიათებს:

„თვალყური ადევნეთ ამ რეჟისორს, ის ძალიან შორს წავა“

ემანუელა ჯამპაოლი, „ლა რეპუბლიკა“

ემილია რომანას თეატრალური ფონდისა და კოტე მარჯანიშვილის სახელობის დრამატული თეატრის პროდუქცია
ხანგრძლივობა: 75 წუთი, უანტრაქტოდ

Emilia Romagna Teatro Fondazione, Italy
Luigi Pirandello
Directed by Levan Tsuladze

Scenography by Levan Tsuladze
Choreographer Gia Marghania
Music adapted by Zurab Gagloshvili
Costumes Designer Nino Surguladze

Cast: Giovanni Franzoni, Giusto Cucchiari, Massimo Scola, Michele Mariniello, Giulia Cailotto, Roberta De Stefano.

About Theatre:

Mission of the ERT is a constant double point of view on theatre aimed on one side to give art a place to grow freely and on the other give the audience the intellectual and emotional involvement that the artistic production can provide.

Being part of artists' dreams and projects, especially for newly conceived works, building a communicating vessels, open to suggestions and incentives from our territory of activity. Projecting instead of programming, since this is the only way to share the artistic process of creation and offer it to the audience.

Touch of the Past, Taste of the Future

Emilia Romagna Teatro Fondazione is an Italian National Theatre based in Modena, that mainly works in drama area, and also in the dance sector. Founded in 1977, ERT was directed by Pietro Valenti from 1994 to 2016. ERT is directed by Claudio Longhi since 2017. The board of administrators includes Public Authorities: the Municipality, the Region and the Ministry.

About Performance:

The author Levan Tsuladze chose is Luigi Pirandello, though not his dramatic work but fiction. The main character Mr. Mishkov (Giovanni Franzoni) receives a tortoise as a present, which should bring him luck. Once the tortoise appears in the house everything goes upside down: stable bourgeois life is shaken, Mishkov's relationship with his wife becomes extremely tense. The wife brings forth the ultimatum: "if the tortoise won't leave the house in three days, I will!" The decision is not so easy or comic as it might seem, he has to decide whether to terminate his loveless marriage or not. The director depicts human feelings with humor and bitter irony, brings to the surface the sad and turbulent life of the couple.

Press:

Levan Tsuladze's directorial debut in Italy, Modena in 2015 was Gogol's "The Madman's Letters" and was unanimously recognized as the discovery of the season."

Eliconie

His Theatre is the one of constant searching, a theatre of author, at the same time attracting wide audiences. One of the leaders of ERT, Pietro Valentini says about him: „note this director, he can reach very far."

Emanuela Jampaolo, La Repubblica

Produced by Emilia Romagna Teatro Fondazione in collaboration
with Kote Marjanishvili State Drama Theatre
Duration: 75 minutes, without intermission

**BADISCHES
STAATS
THEATER** KARLSRUHE

Eingeladen zum

**THEATER
TREFFEN
2016**

26-27 სექტემბერი
September

**ხსოვნის ქვები შტატსთეატრიდან
STOLPERSTEINE STAATSTHEATER**

ბადენის შტატსთეატრი კარლსრუე, გერმანია
ჰანს-ვერნერ კრიოზინგერი, რეჟინე დურა

რეჟისორი ჰანს-ვერნერ კრიოზინგერი
კომპოზიტორი დანიელ დორში
მხატვარი რობ მუნენი

მონაწილეობენ: მართე ლოლა დოიჩმანი, ანტონია მოორი, იონათან ბრუკმაიერი,
გუნარ შმიტი.

თეატრის შესახებ:

კარლსრუეს შტატსთეატრი დაარსდა 1719 წელს, როგორც ჰერცოგის კარის თეატრი; იგი მოიცავს ექვს განყოფილებას: ოპერასა და საკონცერტო რეპერტუარს (ბადენის სახელმწიფო კაპელის ჩათვლით), მსოფლიოს ერთ-ერთ უძველეს ორკესტრს, საბალეტო წარმოდგენებს კლასიკური შტატსბალეტის შესრულებით, დრამატულ თეატრს, შაუშპილის შესრულებით და ბავშვებისა და მოზარდებისთვის ახალგაზრდულ თეატრს; ასევე ფოლკსთეატრს. თეატრის რეპერტუარს სეზონის განმავლობაში დაახლოებით 330 000 მაყურებელს იზიდავს.

კოპროდუქციები და სპექტაკლების გაცვლა შტატსთეატრს აკავშირებს მსოფლიოს მასშტაბით 23 პარტნიორ თეატრთან. 2012 წელს შტატსთეატრს მიენიჭა საუკეთესო ოპერისა და საკონცერტო პროგრამის პრიზი გერმანიაში. 2016 წელს დოკუმენტური სპექტაკლი „ხსოვნის ქვები შტატსთეატრიდან“ დასახელებულ იქნა 10 საუკეთესო წარმოდგენას შორის გერმანულენოვან თეატრალურ სამყაროში და მოწვეულ იქნა ბერლინის ტეატერტრეფენზე;

შტატსთეატრი არის ევროპული თეატრალური კონვენციისა და ოპერა ევროპის აქტიური წევრი.

სპექტაკლის შესახებ:

დოკუმენტური სპექტაკლი „ხსოვნის ქვები შტატსთეატრიდან“ აანალიზებს ბადენის შტატსთეატრის მდგომარეობას ჰიტლერის მიერ გერმანიაში ძალაუფლების ხელში ჩაგდების პერიოდში. პროექტის სახელწოდება „ხსოვნის ქვები“ უკავშირდება გერმანელი ხელოვანის, გუნტერ დემნიგის პროექტს. პროექტის საიტზე www.stolpersteine.eu განმარტებულია, რომ იგი ემსახურება „ნაციონალ-სოციალიზმის მსხვერპლთა ხსოვნას, აცოცხლებს ყველა იმ ებრაელის, რომას, სინტის, ჰომოსექსუალის, დისიდენტის, იეჰოვას მოწმისა თუ ევთანაზიის მსხვერპლს, რომლებიც გადაასახლეს ან გაანადგურეს.“ ეს „შებოცალების ქვები“ წარმოადგენს მომცრო ზომის ფილებს, ზედ დაკრული თითბრის ფირფიტებით, რომლებზედაც ამოტვიფრულია მოსაგონარი ადამიანების სახელები და ბიოგრაფიული მონაცემები. როგორც წესი, ასეთი ქვები დამაგრებულია იმ ადგილებში, სადაც მსხვერპლი ადამიანები უკანასკნელად ცხოვრობდნენ საკუთარი ნებით.

ქალაქ კარლსრუეს 300 წლის იუბილესთან დაკავშირებით, 2015 წელს დადგმული სპექტაკლი იხსენებს იმ ოთხი ადამიანის ბედისწერას, რომლებიც 30-იანი წლების რეჟიმს შეეწირნენ. მაყურებელი შეიტყობს გემეკესა და იანკის ცხოვრების შესახებ, ასევე მსახიობ ჰერმან ბრანდისა და მოკარნახე ემა გრანდაითის შესახებაც; როგორც იყო მათი კარიერა, რას ფიქრობდნენ მათზე კოლეგები და ზემდგომები; თავიდან

როგორ უყვარდათ ისინი და საბოლოოდ როგორ მოიძულა პუბლიკამ; როგორ დაუპირისპირდნენ დევნას, სირცხვილს, იგნორირებას, უარი მიიღეს კომპენსაციაზე, როგორ გადაასახლეს და დაიღუპნენ. ამ ოთხი ისტორიით ნაჩვენებია ასეულობით ხელოვანის ბედი, რომლებიც თითქმის უჩუმრად გააძევეს გერმანული კულტურული ინსტიტუციებიდან 1933 წლის პირველ ნახევარში.

ჰანს-ვერნერ კრიზინგერი თავის გუნდთან ერთად მუშაობდა სახელმწიფო არქივში დაცულ დოკუმენტებზე. მათ ამოქექეს ძველი გაზეთები, ქვითრები, ოფიციალური და პირადი მიმოწერა და ინტერვიუები თვითმხილველებთან. მათ ამ დოკუმენტებს დაურთეს კლასიკის დრამატული ტექსტები, იმ დროს პოპულარული ბრეხტის კომიკური სიმღერები, ასევე მონაწილე მსახიობების მიერ შექმნილი ტექსტები. ამ ყველაფერს კი თან ერთვის ვიდეო ინსტალაციები და მუსიკა. მაყურებელი და მსახიობები არ არიან ერთმანეთისგან განცალკევებულნი. მაყურებლის უმრავლესობა ნახევარი სვასტიკის ფორმის უზარმაზარ მაგიდასთან ზის. ხდება დოკუმენტების პრეზენტაცია და არა მათი გათამაშება, მხოლოდ ალაგ-ალაგ ხდება მასალის ინსცენირება, ამ სიტყვის ტრადიციული გაგებით. დოკუმენტებს არ ერთვის ახლად დაწერილი კომენტარები ან სქოლიოები. ისინი თავისთავად მეტყველებენ საკუთარ თავზე. სპექტაკლის ბოლოს კი სცენა გარდაიქმნება სამკითხველო ოთახად და მაყურებელს ეძლევა საშუალება, მიუახლოვდეს, დამოუკიდებლად დაათვალიეროს დოკუმენტები.

პრესა:

„ეს აუჩქარებელი, უემოციო, უკიდურესად დეტალური და მაინც ამაღელვებელი გამოძიება რაღაც სრულებით ახალია: არავინ არავის სდებს ბრალს - უბრალოდ დოკუმენტებს შეისწავლიან.“

სცენა თავად იქცევა დრამატულ „ხსოვნის ქვად“, როდესაც ჩვენს წინაშე წარმოადგენენ სხვადასხვა ტექსტებს, გოეთესა და კლასიკის ჩათვლით, უცოდველი სახალხო პიესისა და ფიურერის სიტყვების ჩათვლით - ეს ყველაფერი კოლექტიურ აზროვნებას ემსახურება. ისე იოლად, ხელშესახებად, ბუნებრივად და მეგობრულად, რომ ნამდვილად მიშის მომგვრელია.“

Deutschlandfunk.de, 22.6.15

ხანგრძლივობა: 120 წუთი უანტრაქტოდ

ბორჯომი
იცხოვრე ვულკანური ქალით

Badisches Staatstheater Karlsruhe, Germany
Hans-Werner Kroesinger, Regine Dura
Directed by Hans-Werner Kroesinger

Composer Daniel Dorsch
Designer Rob Moonen

Cast: Marthe Lola Deutschmann, Antonia Mohr, Jonathan Bruckmeier, Gunnar Schmidt.

About Theatre:

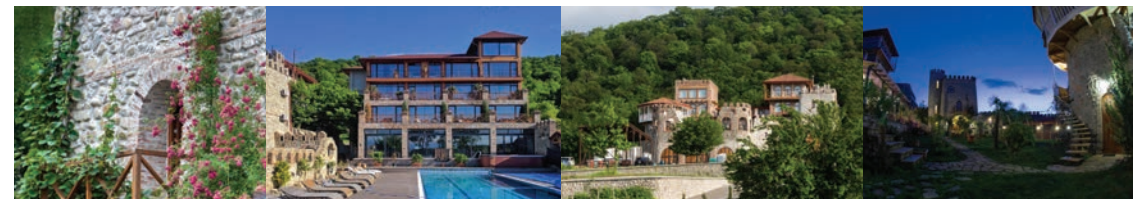
Founded in 1719 as the ducal court theatre, the STAATSTHEATER KARLSRUHE encompasses six departments: OPERA and CONCERT REPERTOIRE with the BADISCHE STAATSKAPELLE, one of the oldest orchestras in the world, ballet performances by the classical STAATSBALLETT, drama theatre by the SCHAUSPIEL, the JUNGES STAATSTHEATER (department for children and youth), and the VOLKSTHEATER as the participatory department. Its reputation draws 330.000 spectators per season.

Coproductions and performance exchanges connect the STAATSTHEATER with over 23 partner theatres around the globe. In 2012 the STAATSTHEATER has been awarded the title of best opera house and best concert program in Germany. In 2016 the documentary play "Stolpersteine Staatstheater" was selected as one of the 10 most remarkable productions in the German speaking theatre world and invited to the Berlin Theatertreffen 2016. The STAATSTHEATER is an active member of the ETC and of Opera Europa.

About Performance:

"Stolpersteine Staatstheater", created by documentary theatre specialists Hans-Werner Kroesinger and Regine Dura, takes a close look on the Karlsruhe theatre during the months around Adolf Hitler's seizure of power in Germany in 1933. The production is called "Stolpersteine" referring to an art project by German artist Gunter Demnig. According to the project's homepage www.stolpersteine.eu, this project "commemorates the victims of national socialism, keeping alive the memory of Jews, Roma and Sinti, homosexuals, dissidents, Jehovah's witnesses and victims of euthanasia who were deported and exterminated". The so called "Stolpersteine" (tripping stones or stumbling blocks) are cobblestone-sized and carry an engraved brass plate that shows the name and biographical facts of the person it commemorates. Usually Demnig inserts the Stolperstein into the pavement surface right in front of the last self-chosen home of the victim.

As a contribution of the STAATSTHEATER to Karlsruhe's 300th anniversary 2015, Stolpersteine Staatstheater focuses on the destinies of four employees during the less liberal years of a city founded on the base of freedom of religion, profession and trade.

CHATEAU MERE

ყველაფერი იწყება ყავით...

ნესკაფე

თბილისის საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალის პარტნიორი

The audience finds out about singer Lily Jank, actors Paul Gemmecke and Hermann Brand and prompt Emma Grandeit; about their careers, what their colleagues and superiors thought about them, how they were first loved and eventually scorned by the audience, how they had to face harassment, embarrassment, dismissal, deportation, death or denied compensation. By way of example their stories stand for the fate of hundreds of artists and workers swiftly and almost noiselessly expelled from German cultural institutions during the first half of 1933.

Hans-Werner Kroesinger and his team have dug deep into the administrative files of the STAATSTHEATER, now preserved in the Generallandesarchiv. They dragged out old newspaper articles, playbills, official and personal correspondences and interviews with eye-witnesses. They arranged these documents together with dramatic texts by Kleist, songs by Brecht and Benatzky and personal texts by the actors Marthe Lola Deutschmann, Antonia Mohr, Jonathan Bruckmeier and Gunnar Schmidt. All this is completed by atmospheric video installations and music. There is no classic division of actors and audience. Most of the audience and the actors sit on stools, around an oversized table in the shape of half of a swastika. The documents are rather presented than acted out, only sometimes certain moments are dramatized in a conventional sense. Apart from the order of the presented material, no newly written comments or footnotes are given. The documents talk for themselves. At the end of the show, the stage will have transformed into a reading room and the audience is invited to take an even closer, individual look at the documents.

Press:

„...This unagitated, unemotional, meticulously exact and still moving investigation is completely new: No consternated accusation – but study of files.

The stage becomes a dramatic stolperstein of itself, when it is presented how different texts, from Goethe to Kleist, from innocent folk play to Führer-speech are put into service of one collective thinking – can be put into service. So easily, plausibly, naturally and with attentive friendliness, one is actually scared.”

Deutschlandfunk.de, 22.6.15

Duration: 120 minutes, without intermission

30 თვეში | WORKSHOP 74

სმენადაქვეითებულ მამაკაცთა ცეკვა (DMD), დიდი ბრიტანეთი ქორეოგრაფი მარკ სმიტი მხატვარი რაიან დოუსონ ლაითი კომპოზიტორი სინ ჩენდლერი

თეატრის შესახებ:

მარკ სმიტი არის Deaf Man Dancing-ის, მამაკაცთა ცეკვისინოვაციური და დამწყები კომპანიის დამაარსებელი და სამხატვრო ხელმძღვანელი. ეს არის მამაკაცი მოცეკვავეების/ქორეოგრაფების საზოგადოება, რომლის წევრებიც, მარკის მსგავსად, სმენადაქვეითებულები არიან. მათ გააერთიანეს ცეკვის სხვადასხვა სტილი და ქორეოგრაფიაში ჩართეს ჟესტების ენა, რითაც შექმნეს უნიკალური, საინტერესო და ორიგინალური ესთეტიკა.

ქორეოგრაფს და ჯგუფს არაერთი დაკვეთა აქვს მიღებული მნიშვნელოვანი ფესტივალებიდან და ცეკვის თეატრებიდან. მათ შორის Sadler's Wells & Incloodo Festival; Greenwich + Dockland-ის საერთაშორისო ფესტივალი; Liberty Festival 2014 წელს, მარკ სმიტი იყო იმ სამი შემსრულებელთაგან ერთ-ერთი, ვინც აირჩიეს, რათა მონაწილეობა მიეღო South East Dance-ის (სამხრეთი აღმოსავლეთი ცეკვა), Pavilion Dance South West-ისა (პავილიონის ცეკვა სამხრეთი აღმოსავლეთი), და GDance-ის ინტეგრირებულ ChoreoLAB-ში.

2016 წელს, Deaf Men Dancing-მა შეასრულაწარმოდგენა „ერთ ამბავს მოგიყვებით“, რომელიც საშუალებას აძლევს აუდიტორიას გაეცნოს სმენადაქვეითებულთა ისტორიას და სმენის პრობლემების მქონე პირთა გამოცდილებებს, როგორ ერთგვარ მუზეუმს განსაკუთრებულთა და ექსტრაორდინალურთათვის: ურჩი სხეულები და გონებანი სამედიცინო მუზეუმში. ერთობლივ პროექტს ხელმძღვანელობდნენ და ინიციატორები იყვნენ Deaf Men Dancing და მუზეუმებისა და გალერეათა კვლევის ცენტრი ლეისტერის უნივერსიტეტში. ისინი თანამშრომლობდნენ 8 სამედიცინო მუზეუმთან. მარკ სმიტმა გამოიკვლია სამედიცინო მუზეუმების კოლექციები, რომლებიც შეიცავს ასობით ობიექტს - დახვეწილი ყურის სასმენი მილებიდან დაწყებული, საყოველთაოდ ცნობილი მოსასმენი აპარატებით დამთავრებული, რაც გახდა პროექტის შთაგონება ექსტრაორდინალურ, აქამდე არმოყოლილ ისტორიებთან ერთად ადამიანებსა და მოვლენებზე, ინოვაციებსა და ტექნოლოგიებზე, რომლებიც ქმნიან სმენადაქვეითებულთა გამოცდილებას და იდენტობას სხვადასხვა ეპოქებში.

სპექტაკლის შესახებ:

Deaf Men Dancing არის სმენადაქვეითებულ მამაკაცთა ცეკვის კომპანია, რომელიც აერთიანებს ცეკვის რამდენიმე სტილს და მასში რთავს ბრიტანულ ჟესტების ენას. DMD-ის სამხატვრო ხელმძღვანელი/ქორეოგრაფი მარკ სმიტი, მხატვარი რაიან დოუსონ ლაითთან და კომპოზიტორ სინ ჩენდლერთან ერთად, გთავაზობთ DMD-ის ახალ ქუჩის წარმოდგენას სახელწოდებით „ათი“, შთაგონებულს წყვილთა აქტებით, როგორიცაა ლორელის & ჰარდის, ფლანაგანის & ალენის, მორეჟების & ვაიზის, აბოტის & კოსტელის და გილბერტის & ჯორჯის გამოსვლები. 2 სმენადაქვეითებულთა ადამიანი ჩამოდის. ისინი ტოვებენ თავიანთ კვარცხლებებს და აუდიტორიას სთავაზობენ „ათ მცნებას სმენადაქვეითებულთა შესახებ ცნობიერების ასამაღლებლად“, ბრიტანული ჟესტების ენის, მიმიკის, ფიზიკური თეატრისა და ცეკვის საშუალებით.

Deaf Men Dancing, UK
Choreographer Mark Smith
Designer Ryan Dawson Laight
Composer Sean Chandler

About Theatre:

Mark Smith is the founder and artistic director for Deaf Men Dancing, an innovative and emerging all male dance company. It is a collaboration of male dancers/choreographers who, like Mark, are deaf. Together they have created a fusion of differing styles of dance with sign-language incorporated into choreography creating a unique, interesting and original aesthetic.

DMD have performed all over the UK including Sadler's Wells Theatre & Incloodo Festival, Greenwich + Dockland International Festival. In 2014, Mark Smith was one of the three artists selected to participate in Integrated ChoreoLAB presented by South East Dance, Pavilion Dance South West and GDance.

In 2016, Deaf Men Dancing performed 'Let us tell you a story' that invites audiences on a journey to explore Deaf history and experiences of deafness in an entirely new way at museums for Exceptional & Extraordinary: unruly bodies and minds in the medical museum. A collaborative project initiated and led by the Research Centre for Museums and Galleries at the University of Leicester with Deaf Men Dancing and in partnership with 8 medical museums and advice and additional support from SHAPE, the Hunterian Museum at the Royal College of Surgeons, and the Smithsonian Institution.

Inspired by Mark Smith's investigations of medical museum collections that contain hundreds of objects - from exquisite ear trumpets to conspicuously large hearing aid boxes - and the extraordinary untold stories of the people and events, the innovations and technologies that have shaped Deaf experience and identity through time.

About Performance:

Deaf Men Dancing is an all-male deaf dance company with a fusion of different styles of dance incorporating British Sign-Language. DMD's Artistic Director/Choreographer Mark Smith in collaboration with designer Ryan Dawson Laight and composer Sean Chandler, is proud to present DMD's new outdoor work called 'TEN', inspired by double acts like Laurel & Hardy, Flanagan & Allen, Morecambe & Wise, Abbott & Costello and Gilbert & George. Two deaf men arrive. They set up their Soapboxes and deliver to the audience their 'Ten Commandments for Deaf Awareness' in BSL, mime, physical theatre and dance.

EXHIBITION CALENDAR

2017

26-28 OCTOBER

THF'17 - TBILISI HEALTH FORUM

- CAUCASUS HEALTHCARE
International Fair for Medical Technology and Equipment
- TBILISI BEAUTY
International Fair for Aesthetic Medicine
- TBILISI DENTAL SHOW
International Fair for Dentistry and Dental Equipment

www.healthcareexpo.ge

9-12 NOVEMBER

TBILISI BOOK DAYS 2017

www.bookexpo.ge

20-22 NOVEMBER

AGRO FOOD DRINK TECH EXPO GEORGIA

17th International Exhibition for Agro, Food and Drink Products, Packaging and Processing Equipment

www.agroexpo.ge

1-2 DECEMBER

SCHOOLS' FAIR TBILISI

8-9 DECEMBER

ELCOMM CAUCASUS 2017 / AQUATHERM TBILISI 2017

- 4th International Energy, Power and Communications Exhibition
- 4th International Exhibition for Heating, Water Supply, Sanitary, Air-Conditioning, Ventilation and Pools Equipment

www.elcommexpo.ge
www.aquatherm.ge

2018

23-24 FEBRUARY

IEFG – INTERNATIONAL EDUCATION FAIR GEORGIA

The 7th International Fair for High and Professional Education, Overseas Studies and Students' Services

www.educationfair.ge

12-14 APRIL

CTF' 18 – CAUCASUS TOURISM FAIR

The 20th International Tourism Fair

www.tourismexpo.ge

26-29 APRIL

CAUCASUS BUILD 2018

23rd International Exhibition for Building and Interiors

www.buildexpo.ge

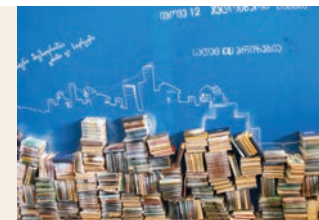
15-17 JUNE

WINEXPO GEORGIA'18

- 11th International Wine and Spirits Fair
- Georgia 10th International Wine Award

www.winexpo.ge

Exhibition Center ExpoGeorgia | www.expoGeorgia.ge | expo@expogeorgia.ge | +995 32 234 11 00

ფომენკოს თეატრი-სახელოსნო, რუსეთი
ივან ბუნინი
რეჟისორი იური ტიტოვი

დადგმის ხელმძღვანელი ევგენი კამენკოვიჩი
მხატვარი ვალენტინა ოსტანკოვიჩი
განათების მხატვარი ვლადისლავ ფროლოვი
ტექნიკური რეჟისორები ტატიანა სერედინა, იულია ვერბუნოვა
მუსიკალური გაფორმება ოლგა ფედლოროვა
ივან ბუნინის ნაწარმოებების „ჰაინრიხი“, „მდინარისპირა სასტუმრო“, „ნატალი“, „მადრიდი“ მიხედვით.

მონაწილეობენ: იური ტიტოვი, როზა შმუკლერი, სერაფიმა ოგარიოვა, ირინა გორბაჩოვა, დმიტრი ზახაროვი, ამბარცუმ კაბანიანი, ნატალია მარტინოვა, ვლადიმირ სვირსკი.

თეატრის შესახებ:

ფომენკოს თეატრი-სახელოსნო ოფიციალურად 1993 წელს შეიქმნა, მაგრამ „ფომენკოებმა“ ისტორიის ათვლა 1988 წლიდან დაიწყეს, როდესაც პიოტრ ფომენკომ სტუდენტების პირველი ჯგუფი მიიღო რუსეთის თეატრალურ აკადემიაში (გიტის).

სასწავლებლის დასრულების შემდეგ ფომენკოს სტუდენტები ერთად დარჩნენ, ამგვარად, მათი სახელოსნოს სახელი თეატრის სახელად იქცა. ფომენკოს თეატრმა-სახელოსნომ რამდენიმე სტუდენტური დადგმით გაითქვა სახელი. ერთი მათგანი დღემდე რეპერტუარში რჩება („მგლები და ცხვრები“) და მაყურებლის ფავორიტია. დასი რეგულარულად იმატებს ახალ სტუდენტებს. დასაწყის წლებში თეატრს დიდ ხანს არ ჰქონდა საკუთარი სახლი. 2000 წელს ყოფილი კინოთეატრის გარემონტებულ შენობაში გადავიდა. მოგვიანებით კი ფომენკოს თეატრს ახალი შენობა აუშენეს. ამჟამად თეატრი სპექტაკლებს ოთხ სცენაზე, ორ შენობაში წარმოადგენს. რეპერტუარი 38 სპექტაკლისგან შედგება. მათ შორისა და რუსი და უცხოელი კლასიკოსების ნაწარმოებები, რუსული თეატრის საუკეთესო ძველ ტრადიციებში განხორციელებული. ასევე არის თანამედროვე ნაწარმოებები, რომლებიც ითვისებენ საერთაშორისო კულტურის ახალ ტენდენციებს. ფომენკოს თეატრ-სახელოსნოს სპექტაკლები არაერთხელ აღნიშნულა პრესტიჟული თეატრალური ჯილდოებით. თეატრი აქტიურ საგასტროლო მოღვაწეობას ეწევა რუსეთში, ევროპაში, ლათინურ ამერიკაში, აშშ-სა და იაპონიაში.

სპექტაკლის შესახებ:

ხანმოკლე შეხვედრები, მეხსიერების ბურუსიდან ამოწვერილი - სასტუმროს ოთახში მიმწეხრი, ვაგონის უბადრუკი კუპე, ხმაურიანი ტავერნა, სადაც მაგიდის გადასაფარებლებს საპნის სუნი ადის, ლამპიონი ბულვარში, ელვით განათებული ღამე, რომელსაც ძველ სახლში ატარებენ... სიყვარული ყველა ცოდვასა და შეცდომას გამოისყიდის, ბინძურ ტავერნას, უბადრუკ კუპესა და პატარა ბინას ერთიანად გარდაქმნის.

პრესა:

„ბოლო პაემნები“ ბუნინის „ბნელი ხეივანების“ ეკვივალენტია, რომელსაც ახალგაზრდა კაცი ჰყვება. ამის ცოდნა აუცილებელია სპექტაკლის გასაგებად. სადაც ივან ბუნინი გვიყვება დიდი ხნის წინ წასულ ან გაუჩინარებულ ადამიანებსა და ადგილებზე, იქ იური ტიტოვი აწმყოს წარმოგვიდგენს. რეჟისორი გმირების ცხოვრების თითოეული წამით ნეტარებს, სანამ ისინი ჯერ კიდევ ცოცხლები და ბედნიერები არიან.

ასია ივანოვა, ვერხერნაია მოსკვა

ხანგრძლივობა: 120 წუთი უანტრაქტოდ

Fomenko Workshop Theatre
Ivan Bunin
Directed by Yury Titov

Production Supervisor – Yevgeny Kamenkovich
Designer Valentina Ostankovich
Lighting Design Vladislav Frolov
Stage Manager Tatyana Seredina, Yulia Verzunova
Musical Setting Olga Fedorova
Composition after novels by Ivan Bunin “Heinrich”, “Riverside Inn”, “Natalie”, “Madrid”

Cast: Yury Titov, Roza Shmukler, Serafima Ogaryova, Irina Gorbachyova, Dmitry Zakharov, Ambartsum Kabanyan, Natalia Martynova, Vladimir Svirsky.

About Theatre:

The Fomenko Workshop Theatre was officially created in 1993. But the «Fomenkis» trace their history back to July 1988 when Pyotr Fomenko selected his first group of students at the Russian Theatre Academy (GITIS). Every new group of students at GITIS is considered a «workshop», and since Fomenko's students remained together after graduating, the school name became the theatre name. Some student productions gave rise to the Fomenko Workshop Theatre. One of them remains in repertory today (Wolves and Sheep) and it is still a great favorite with audiences. The company regularly takes on new students.

For many of its early years, the theatre lacked a home. In 2000 it finally moved into a renovated space that formerly housed a cinema. A few years later, a new building for the Fomenko Workshop Theatre was constructed. It included all the modern technical capabilities. Now the company performances are played on four stages in two buildings. There are thirty eight performances in the theatre repertory now. You can find performances based on Russian and foreign classical literature staged in accordance to the best and oldest traditions of Russian drama theatre, as well as productions found on modern literature that absorb new trends of international culture. The Fomenko Workshop Theatre's productions have repeatedly been winners of prestigious theatre awards. The theatre has toured extensively not only in Russia, but Europe, Latin America, the USA and Japan.

About Performance:

Short meetings, coming up from the fog of memory – twilight in a hotel room, drab railway car compartment, a loud tavern with tablecloths that smell of soap, a streetlamp on the boulevard, a night illuminated by lightning, spent in an old house... Love atones for all of the sins and mistakes, and transforms the dirty tavern, the drab compartment, and the small room in a cheap hotel.

Press:

Last Meetings are the equivalent of Dark Alleys read and retold by a young man. This is very important for an understanding this performance. Where Ivan Bunin writes and talks about places and people who are long gone, Yury Titov takes on the present. The director relishes every moment of the lives his heroes live, while they are still alive and happy. In fact even the word «still» is inappropriate here.

Asya Ivanova, Evening Moscow

Duration: 120 minutes, without intermission

The Moscow
Culture
Department

ნოვი თეატრი, პოლონეთი
მარსელ პრუსტი / კჰიშტოფ ვარლიკოვსკი
რეჟისორი კჰიშტოფ ვარლიკოვსკი

განათების მხატვარი ფელის როსი
ვიდეო დენი გეგინი
ანიმაცია კამილ პოლაკი
დრამატურგი პიოტრ გრუშინსკი
დრამატურგის ასისტენტი ადამ რადეცკი
ადაპტაციის ასისტენტი შჩეპან ორლოვსკი
გრიმი და პარიკი მონიკა კალეტა
ტექნიკური მენეჯერი პაველ კამიონკა
დადგმის მენეჯერი იოანა ნუცკოვსკა
ტექნიკური რეჟისორი, კამერა ლუკაშ ოიცკოვი
რეჟისორის ასისტენტი კატარჟინა ლუშჩიკი
ხმა მიროსლავ ბურკოტი
განათების ტექნიკოსი დარიუშ ადამსკი
ვიდეო ტექნიკოსი მაციეი ჟურჩაკი
გრიმის მხატვარი იოანა ჩუდიკი
რეკვიზიტი ტომაშ ლასკოვსკი
ჩამცემელი ელჟბიეტა ფორლანსკა, ევა სოკოლოვსკა
სცენის მუშები ტომაშ ლასკოვსკი, კასპერ მაშკევიჩი
მუსიკა იან დუჟინსკი
„ფურცელი ალბომიდან“ ნაწამორები ჩელოსა და ჩამწერისთვის, პაველ
მიკიეტინი, ცოცხალი შესრულება მიხალ პეპოლი / მარცინ ზდუნიკი.
სცენოგრაფია და კოსტიუმები მაგროჟატა შჩეშნიაკი
ქორეოგრაფი კლოდ ბარდუი

მონაწილეობენ: მაგდალენა ციელეცკა, მარეკ კალიტა, აგატა ბუზეკი / მაგდალენა
პოპლავსკა, მაციეი შტური, იაცეკ პონიედზიალევი, მარიუშ ბონაჟევსკი, ევა
დალკოვსკა, მალოჟატა ჰაიევსკა-კჰიშტოფიკი, ზიგმუნტ მაღანოვიჩი, ბარტომ
გელნერი, მაია ოსტაშევსკა, კლოდ ბარდუი / ლუკაშ პრუჟიტარსკი, პიოტრ პოლაკი,
მარია ლოზინსკა, ვოიცეხ კალარუსი, მიცალ პეპოლი / მარცინ ზდუნიკი, ბარტომ
გელნერი / ზიგმუნტ მაღანოვიჩი.

თეატრის შესახებ:

ნოვი თეატრი დაარსდა ვარშავაში 2008 წელს, კჰიშტოფ ვარლიკოვსკის
სამხატვრო ხელმძღვანელობით და აერთიანებს პროფესიონალებს, რომლებთანაც
ვარლიკოვსკის მრავალწლიანი თანამშრომლობა აკავშირებს. პირველი ხუთი
წლის განმავლობაში, თეატრს არ ჰქონდა მუდმივი შენობა და მუშაობდა, როგორც
ინტერდისციპლინარული კულტურული ცენტრი. მისი პროდუქციები დღემდე მოიცავს
ვარლიკოვსკის ხუთ სპექტაკლს: „(ა)პოლონია“, „დასასრული“, „შექსპირის
აფრიკული ზღაპრები“, „ვარშავსკი კაბარე“ და „ფრანგები“. ასევე კოპროდუქციას
ვარლიკოვსკის „ტრამვაი“ (იზაბელ იუპერით მთავარ როლში) პარიზის თეატრ
ოდეონთან თანამშრომლობით; აგრეთვე მრავალ მცირე მასშტაბიან თეატრალურ
დადგმას, ლექციებს, კონცერტებსა და გამოფენებს.
2016 წლის გაზაფხულზე ნოვი თეატრის ახლად აღჭურვილი შენობა გაიხსნა, პოსტ-
ინდუსტრიულ სივრცეში, ვარშავის შუაგულში.

სპექტაკლის შესახებ:

„ფრანგები“ კმშიტოფ ვარლიკოვსკის უახლესი თეატრალური ექსპედიციაა თანამედროვე ევროპული მენტალობისა და იდენტობის ფესვების ძიებაში. მის ამოსავალ წერტილს წარმოადგენს მარსელ პრუსტის მონუმენტური რომანი „დაკარგული დროის ძიებაში“, რომელიც აღწერს საზოგადოებას ძირეული ცვლილებების ეპოქაში, შეძრულს ძველი იერარქიის რღვევით, მძვინვარე ანტისემიტიზმით და, რაც მთავარია, დიდი ომით. რეჟისორი იყენებს რა ჟილ დელიოზის ცნობილ ფრაზას: „მხოლოდ ის მკვდრები ბრუნდებიან უკან, რომლებიც ნაჩქარევად და არც ისე ღრმად დამარხეს“. ვარლიკოვსკი მოიხმობს პრუსტის ტექსტს, რათა გაიაზროს დღევანდელი ევროპის მდგომარეობა, რომელიც ირონიულად მოიხელთა ფრანგმა ხალხმა ასი წლის წინ; სწორედ ამით აიხსნება პიესის აზრთა აღმძრავი სათაური.

იმისათვის, რომ ჯეროვნად გადმოცემულიყო პრუსტის იდეა სხვადასხვა დროების პარალელურად არსებობის შესახებ და არ დაკარგულიყო მისი მცდელობა, გამოეხატა დროის ფენომენის კომპლექსურობა, საჭირო გახდა პარალელური სიტუაციების შექმნა. სპექტაკლის ჩანაფიქრში არ ყოფილა რომანის სასცენო ეკვივალენტის შექმნა, არამედ პარალელური სამყაროს პოვნა, სტრუქტურისა, რომლის საშუალებითაც ჩვენი დრო მოექცეოდა ნემსის ყუნწში პრუსტის კრიტიკული მხერის გავლით; შენარჩუნდებოდა მისი ხედვის სიცხადე და ბრწყინვალე გონება. არალინეარულ დროში ჩაძირულებს, საშუალება გვძლევდა დავაკვირდე პრუსტის რადიკალურ ხატებას თეატრის იდეალურ გარემოში - მთელი თავისი სოციალური და სულიერი ენერგიით.

პრესა:

კმშიტოფ ვარლიკოვსკის „ფრანგები“ მწარე და ირონიული გამოთხოვებაა ძველ კონტინენტთან და მის ღირებულებათა სისტემასთან. ბრწყინვალეობაში მობანავე, ამავდროულად არის პანაშვიდი ყოფილი არისტოკრატიისათვის და განკიცხულთა მანიფესტია. (...) „ფრანგების“ ავტორი ელიტებს სასტიკი ირონიით უყურებს, ნოვი თეატრის მსახიობები კი ფენომენალურად განასახიერებენ იმ ძველი, მონყენილი ვარსკვლავების შესტებსა და პოზებს. ძველი ღირებულებათა სისტემა, რომელსაც ელიტა უნდა ქმნიდეს და რომლისაც უნდა სწამდეს, ჩვენს თვალწინ ინგრევა, თუმცა, ეს არ ნიშნავს, რომ იგი სრულებით განადგურებულია. ვარლიკოვსკის ხედვის გენიალობა სწორედ იმაში მდგომარეობს, რომ იგი ზედმინევიტო ზუსტად წარმოგვიდგენს ყოველისმომცველ მღელვარებას, რომელსაც მთლიანად შთანთქავს ჩვენი დრო. (...)

ვარლიკოვსკის „ფრანგები“ ნოვი თეატრში: ელევია ევროპისათვის.
იაცეკ ვაკარი, „დზენიკ“, ნანყვეტები რეცენზიიდან

ნოვი თეატრის პროდუქცია

კოპროდუქცია: რურტრენალე, შაიოს ნაციონალური თეატრი (პარიზი), კომედი დე ჟენე, კომედი დე კლერმონ-ფერან, ლა ფილატურ (მულჰაუზი), ლე პარვი - პირენეების ნაციონალური თეატრი, ტარბი.

ხანგრძლივობა: 4 საათი და 40 წუთი, 2 ანტრაქტით

Nowy Teatr, Poland
Proust / Warlikowski
Directed by Krzysztof Warlikowski

Lighting Design Felice ROSS
Video Denis GUÉGUIN
Animations Kamil POLAK
Dramaturgy Piotr GRUSZCZYŃSKI
Dramaturgic Assistance Adam RADECKI
Adaptation Assistance Szczepan ORŁOWSKI
Make-up and Hair Monika KALETA
Technical Manager Paweł KAMIONKA
Production Manager Joanna NUCKOWSKA

Stage Manager, Camera Łukasz JÓŻKÓW
Director's Assistant Katarzyna ŁUSZCZYK
Sound Technician Mirosław BURKOT
Lighting Technician Dariusz ADAMSKI
Video Technician Maciej ŻURCZAK
Make-up Artists Joanna CHUDYK, Monika KALETA
Props Tomasz LASKOWSKI
Wardrobe Elżbieta FORMALSKA, Ewa SOKOŁOWSKA
Stagehands Tomasz LASKOWSKI, Kacper MASZKIEWICZ
Music Jan DUSZYŃSKI;
Page From an Album. A Piece for Cello and Tape Paweł MYKIETYN performed live by
Michał PEPOL / Marcin ZDUNIK
Designer Set design and costumes Małgorzata Szczyńskiak
Choreographer Claude Bardouil

Cast: Magdalena Cielecka, Marek Kalita, Agata Buzek / Magdalena Popławska, Maciej Stuhr, Jacek Poniedziałek, Mariusz Bonaszewski, Ewa Dałkowska, Małgorzata Hajewska-Krzysztofik, Zygmunt Malanowicz, Bartosz Gelner, Maja Ostaszewska, Claude Bardouil / Łukasz Przytarski, Piotr Polak, Maria Łozińska, Magdalena Cielecka, Wojciech Kalarus, Michał Pepol / Marcin Zdunik.

About Theatre:

Nowy Teatr was founded in Warsaw in 2008, with Krzysztof Warlikowski as its artistic leader, and a group of his long term collaborators. For the first five years it was without permanent seat, operating according to the formula of an interdisciplinary cultural centre. It has produced so far five of Krzysztof Warlikowski's performances ((A)pollonia, End, African Tales by Shakespeare, Kabaret warszawski, The French), coproduced Warlikowski's Streetcar (starring Isabelle Huppert) along with Théâtre de l'Odéon in Paris, as well as a number of smaller theatre productions, and organised a lot of lectures, concerts, and exhibitions.

Spring 2016 saw the reopening of Nowy Teatr's seat in a refurbished postindustrial hall in the heart of Warsaw.

About Performance:

'The French' is Krzysztof Warlikowski's latest theatrical expedition in search of the roots of present-day European mentality and identity. Its starting point is Marcel Proust's monumental novel, 'In Search of Lost Time,' which depicts a society in upheaval, shaken by the erosion of the old hierarchy, rampant antisemitism, and, above all, by the outbreak of the Great War. Channeling Gilles Deleuze's remark that 'the only dead who return are those whom one has buried too quickly and too deeply,' Warlikowski invokes Proust to reflect on the condition of today's Europe, ironically encapsulated by the French people of a hundred years ago, which explains the play's thought-provoking title.

Doing justice to Proust's vision of various times that exist in parallel, and his efforts to convey the complexities of time will require the creation of parallel situations. The intention is not to produce an on-stage equivalent of the novel, but to find a parallel world, a structure through which our period can be passed as if through the needle's eye of Proust's critical gaze, keeping his clarity of vision and brilliant wit. Immersed in non-linear time, we can examine Proust's radical image in the ideal setting of the theatre, with all its social and spiritual energy.

Press:

The French by Krzysztof Warlikowski is a bitter and ironic farewell to the Old Continent and its system of values. Bathed in the glow of celebrities, it is a wake for the former aristocracy and a manifesto of the excluded. (...) The author of The French looks at the elites with cruel irony, with the actors of Nowy Teatr phenomenal in celebrating the poses and gestures of its bored stars. The old values system that the elite is supposed to create and believe in is being destroyed right in front of us, although it does not mean that it has been quashed entirely. The greatness of Warlikowski's vision lies in its precise representation of that resultant overwhelming anxiety that is prevalent in our times. (...)

*The French' by Warlikowski in Nowy Teatr: an Elegy for Europe.
Jacek Wakar, "Dziennik" - excerpts*

Produced by Nowy Teatr

Co-produced by Ruhrtriennale, Théâtre National de Chaillot (Paris), Comédie de Genève, Comédie de Clermont-Ferrand, la Filature (Mulhouse), Le Parvis - Scène Nationale Tarbes Pyrénées

Duration: 4h40, with 2 intermissions

Anton Cehov

Livada de vișini

ბუქარესტის ნაციონალური თეატრი, რუმინეთი
ანტონ ჩეხოვი
რეჟისორი დავით დოიაშვილი

კომპოზიტორი ნიკოლოზ რაჭველი მემანიშვილი
მხატვრები თამარ კვესიტაძე, გაბი ალბუ
ქორეოგრაფი ფლორინ ფიერუი

პერსონაჟები:

რანევსკაია, ლუბოვ ანდრეევნა - მონიკა დავიდესკუ, ირინა მოვილა
ანია - კრინა სემჩიუკი
ვარია - რალუცა აპროდუ
გაევი - გავრილ პატრუ
ლოპახინი - იოან ანდრე იონესკუ
ტროფიმოვი - რარეს ანდრიცი
სიომიონოვ-პისციკი, ბორის ბორისოვიჩი - ვიტალი ბიჩირი
შარლოტა ივანოვნა - იშტვან ტეგლასი
ეპიხოლოვი, სემიონ პანტელეევიჩი - იდრის კლატე
დუნიამა - ანა კოვალჩიუკი
ფირსი - მიჰაი კონსტანტინი
იამა - სილვიუ მირჩესკუ

თეატრის შესახებ:

160-ზე მეტი წლის ტრადიციის მქონე იონ ლუკა კარაჯალეს სახელობის ბუქარესტის ნაციონალური თეატრი რუმინული კულტურის ღირსშესანიშნაობაა, ჭეშმარიტად ნაციონალური და კულტურული ბრენდი და ამავედროულად, რუმინეთის იმიჯის ერთ-ერთი მთავარი შემქმნელი. ნაციონალური თეატრის სცენაზე ბრწყინვალე მსახიობების არაერთი თაობა გაიზარდა და დაოსტატდა. თვეში საშუალოდ 50 წარმოდგენითა და 20 000 მაყურებლით, ნაციონალური თეატრის წელიწადში 170 000-ზე მეტი ერთგული მაყურებელი ჰყავს; ამ მონაცემების მიხედვით ბუქარესტის ნაციონალური თეატრი რუმინულ თეატრებში უპირობო ლიდერია.

რუმინული სივრცე ევროპული სტანდარტებით: 7 სრულად აღჭურვილი, სამეცნიერო-სივრცე (6 დახურული დარბაზი და ერთი ღია ამფითეატრი), სადაც მიმდინარე რეპერტუარის სპექტაკლები თამაშდება (40 დასახელება!) თეატრს ასევე გააჩნია ფოიეები, სადაც სხვადასხვა ტიპის გამოფენები იმართება და სალექციო დარბაზი - ეს ის სივრცეებია, რომლებიც მასპინძლობს მრავალგვარ, ინტერდისციპლინარულ პორექტს და სადაც, სამომავლოდ თეატრის მუზეუმის გახსნა იგეგმება; ასევე წიგნის მაღაზიის, ბარების, კაფეების, რესტორნებისა და ა.შ. რაც მიზნად ისახავს არა მხოლოდ სპექტაკლების დროს, არამედ დღის სხვა მონაკვეთებში ფართო პუბლიკის მოზიდვას.

დღევანდით „ახალი თეატრი ახალი მაყურებლისთვის“ იონ ლუკა კარაჯალეს სახელობის ბუქარესტის ნაციონალური თეატრი ბოლო წლებში აფართოებს თავის ამბიციურ რეპერტუარს, რომელიც მოიცავს სანიმუშო სპექტაკლებს გახმაურებული ნაწარმოებების მიხედვით, ცნობილი ხელოვანების, ყველა თაობის (მათ შორის, მრავალი ახალგაზრდის) მსახიობების შესრულებით, ცნობილი რეჟისორებისა და სცენოგრაფების დადგმებს.

სპექტაკლის შესახებ:

ალუბლის ბალი - შენი ბავშვობა, განვლილი წლების მოგონება, ტკივილი და სიხარული, წინაპრები... ბალი, რომელიც ნაყოფსაც აღარ იხსავს, მაგრამ წელიწადში ერთხელ ულამაზესად ყვავის.

ეს არის ალუბლის ბალი - როგორც წარსული...

ალუბლის ბალი - რომელიც შენი დღევანდელი ყოფაა, შენი ცხოვრებაა, რომელიც დალომბარდებული და გაპროცენტებულია, და სულ მალე აუქციონზე გაიყიდება.

ეს არის ალუბლის ბალი - როგორც ანმყო...

ალუბლის ბალი - ტერიტორია, სადაც ალუბლის ხეები გაჩეხილია. ტერიტორია, რომელიც კომერციულად მომგებიან სააგარაკო ნაკვეთებად არის ქცეული.

ეს არის ალუბლის ბალი - როგორც მომავალი...

ვილაცისთვის ეს ყველფერი მელოდრამაა, ვილაცისთვის დრამა, ვილაცისთვის ტრაგედია, ხოლო ავტორისთვის - კომედია.

ამ და ყველა სხა კითხვაზე პასუხს რეჟისორი დავით დოიაშვილი და ბუქარესტის ნაციონალური თეატრის დასის მსახიობები ისევ ჩეხოვთან ეძებენ: „ახლა მაისია, სიცოცხლე ჩქეფს, ჩემს ირგვლივ ყველაფერი ყვავის, მე კი ვიცი რომ მალე მოვკვდები - განა ეს კომედია არ არის?“

National Theatre of Bucharest, Romania
Anton Chekhov
Directed by Davit Doiashvili

Composer Nikoloz Rachveli Memanishvili
Designer Tamara Kvesitadze, Gabi Albu
Choreographer Florin Fieroiu

Characters:

Ranevskaya, Liubov' Andreevna - Monica Davidescu, Irina Movila
Ania - Crina Semciuc
Varia - Raluca Aprodu
Gaev - Gavril Patru
Lohapin - Ioan Andrei Ionescu
Trofimov - Rares Andrici
Simionov-Piscik, Boris Borisovici - Vitalie Bichir
Charlotta Ivanovna - Istvan Teglas
Epihodov, Semion Panteleevici - Idris Clate
Duniasa - Ana Covalciuc
Firs - Mihai Constantin
Iaşa - Silviu Mircescu

About Theatre:

With a tradition of over 160 years, the “ Ion Luca Caragiale ” National Theatre of Bucharest is a landmark-institution for Romanian culture, a true national and cultural brand, at the same time one of the main image generators of Romania. Many generations of bright actors have grown and evolved on the stage of the National Theatre. With an average of 50 representations and around 20.000 spectators a month, with a core of over 170.000 faithful spectators per year, the National Theatre of Bucharest is by far one of the most frequented Romanian theatres.

GEORGIA TO SEE

XII

კუჩინი ART

პირველი ახი კულტურაზე

f Artarea/Tv2.0
artarea.tv

ნახე შენ სპეციალურ ახიებზე

A Romanian space at European standards: not only equipped with 7 performance areas (six closed halls and an open air amphitheatre), where the shows from the current repertoire are performed (40 titles !), but also with ample lobbies intended for manifold exhibitions, a lecture hall for theatrical documentation – spaces capable of hosting diverse, transdisciplinary projects and, looking forward, with a future NTB Museum, a bookshop, bars, cafes, a restaurant etc., meant to attract a large number of visitors throughout the day, not only on the wake of stage performances.

Under the motto „A new theatre for a new audience”, the ” Ion Luca Caragiale ” National Theatre of Bucharest has built in these last years an ambitious repertoire, consisting of reference shows with resonant texts, performed by prestigious artists, actors from all generations (including many young ones!), directors, stage designers.

About Performance:

The Cherry Orchard - your childhood, memories of the past years, pain and happiness, ancestors... Orchard that is not longer fruitful but blossoms once in a year.

This is cherry orchard- same as the past...

Cherry orchard- which is your present existence, your life, which has been pawned and is about to be sold at an auction.

This is cherry orchard- same as the present...

Cherry orchard - territory, where cherry trees are chopped down, territory, which has been turned into a commercial country lots.

This is cherry orchard- same as the future...

For someone all of these can be interpreted as melodrama, drama or tragedy, as for the author- it is all comedy.

Director Davit Doiashvili and actors of Bucharest National Theatre try to answer all these questions and more with help from Anton Chekhov: “It’s a month of May, life is flowing, everything around me is blooming, and I know that soon I am going to die-isn’t all of these a comedy?”

EFFE -ს საერთაშორისო ჟიურიმ 715 ფესტივალს შორის გამთავლინა ევროპის 26 ფესტივალური ევროპის ფესტივალულების ასოციაციის პრემიის ლაურეატებად.

THE INTERNATIONAL JURY OF EFFE SELECTS 26 LAUREATES FROM AMONGST THE 715 EFFE LABELED FESTIVALS.

ევროპის თეატრების ასოციაციამ საერთაშორისო ჟიურის გადაწყვეტილებით 715 ფესტივალს შორის დაასახელა 26 ფესტივალური ევროპის ფესტივალულების ასოციაციის პრემიის ლაურეატებად. ამ 26 ქვეყანას და ფესტივალს შორის თბილისის საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალა - თბილისი, საქართველო. ლაურეატობის კრიტერიუმში ფესტივალულების სამაგალითო სამუშაო, თავდადება, ხარისხი და ის როლია, რასაც ეს ფესტივალები ხელოვნების, ქვეყნის, საზოგადოებისა და რეგიონის განვითარებაში თამაშობენ.

EFFE -ს წოდება (ფესტივალური ევროპისათვის - ევროპა-ფესტივალულებისათვის) და პრემია ფესტივალის და თბილისის, საქართველოს საერთაშორისო კულტურულ და და ტურისტულ სივრცეებში რეკლამის ერთერთი მნიშვნელოვანი საშუალებაა - საერთაშორისო EFFE ორგანიზაციამ სწორედ ამ მიმართულებით დაიწყო მუშაობა ევროპაში.

პრემიის ლაურეატები დაასახელა საერთაშორისო პრესტიჟულმა ჟიურიმ: სერ ჯონათან მილსი (ავსტრალია, დიდი ბრიტანეთი), თამარ ბრუგმანი (ნიდერლანდები), პიტერ ფლორენსი (დიდი ბრიტანეთი), კენგ სენ ონგი (სინგაპური), ჰარის პასოვიცი (ბოსნია-ჰერცეგოვინა), პაველ პოტოროჩინი (პოლონეთი), ნენატო კუალია (იტალია), ირენ როსი (ბელგია), ფურზინა სჰეპი (უნგრეთი).

18 სექტემბერს ბრიუსელში ამ 26 ფესტივალიდან და ქვეყნიდან რამდენიმეს მიენიჭება პრესტიჟული პრემია. დაჯილდოვება შედგება BOZAR-ის ცენტრში. პრემიის გადაცემას დაესწრებიან ევროპაში პრესისა და მედიის წარმომადგენლები, EU კულტურის კომისარი ტიბორ ნავრასიჩი და პრემიის სპონსორები და ფონდების წარმომადგენლები.

The EFFE Label is Europe's recognition of remarkable arts festivals committed to the arts, their communities and Europe. European Festivals Association (EFA) reveals the selection of the EFFE Laureates: 26 festivals are highlighted from amongst the 715 EFFE Labeled Festivals by the EFFE International Jury for their exceptional quality, work, commitment and impact within their contexts and territories. These 26 festivals are in the run for the EFFE Award handed out on 18 September during the Arts Festivals Salon in Brussels, hosted by the Centre of Fine Arts - BOZAR.

Pawel Potoroczyn, chair of the final EFFE Jury meeting, is "delighted with the result which is representative for the whole EFFE Label list covering 39 countries. The geographical reach, diverse festivals' scope and diversity in arts disciplines, as well as a strong social engagement, are reflected in these 26 EFFE Laureates celebrating the diverse festivals' community all over Europe".

The EFFE International Festival Jury members are: Sir Jonathan Mills (Chairman EFFE International Jury, composer and former Director Edinburgh International Festival - Australia, UK), Tamar Brüggeman (Co-Director Wonderfeel - Netherlands), Peter Florence (Director Hay Festivals - UK), Keng Sen Ong (Festival Director Singapore International Festival of Arts - Singapore), Haris Pašović (Theater director, Director East West Centre Sarajevo - Bosnia and Herzegovina), Pawel Potoroczyn (CEO of University SWPS in Warsaw - Poland), Renato Quaglia (General Manager FOQUS Foundation - Italy), Irene Rossi (Couleur Café - Belgium), Fruzsina Szép (Festival Director Lollapalooza Berlin and Board member Yourope - Hungary).

ლექციები და ვორკშოპები

LECTURES AND WORKSHOPS

2017

ლექცია: მოქალაქეების და არტისტების დაკავშირება თეატრების საერთაშორისო თანამშრომლობა

კულტურის დიპლომატიის ერთ-ერთი, აღიარებული გზა თეატრალური წარმოდგენების გაცვლაა. მაყურებელს ეძლევა საშუალება თეატრალური ხელოვნების მდგომარეობა შეაფასოს სხვა კულტურებში, თანამედროვე დრამატულ პროდუქციებში განხილული (ან არიდებული) თემების გაცნობით. მსახიობები, რომლებიც უცხოელი მაყურებლის წინაშე წარდგებიან (იმ მაყურებლის წინაშე, რომელიც, ჩვეულებრივ, სუბტიტრებს კითხულობს), აცნობიერებენ თავიანთ ხელობასა და იმ ინდივიდუალური სახასიათო ტექნიკას, რომლითაც მაყურებელამდე უნდა მივიდნენ.

კოპროდუქცია თანამშრომლობის შემდეგი ნაბიჯია: მსახიობები რეპეტიციებს გადიან და, გარკვეული პერიოდი, ცხოვრობენ უცხო კულტურის სოციალურ გარემოში; ისინი კოლეგებთან, ამავე სფეროში, თანამშრომლობენ, თუმცა ამ უკანასკნელთ განსხვავებული კულტურული, სოციალური თუ პოლიტიკური ფონი აქვთ; ასევე, თავიანთი კოლეგების მონაწილეობით სხვადასხვა წარმოდგენას ესწრებიან. ხშირად კი, პიესებს თავად ქმნიან და მასპინძელი ქვეყნის სამოქალაქო საზოგადოების კვლევის საჭიროებაც დგება. ხანდახან, პიესის თემა კულტურული განსხვავებებიდან ან საერთო ნიადაგიდან ამოიზრდება. საბოლოო ჯამში, თანაწარმოება, ყველა მონაწილესთვის, მრავალსიმოცმე გამოცდილებად რჩება.

იან ლინდერსი, გერმანიაში, კარლსრუეში ბადენის შტატსთეატრის მთავარი დრამატურგი და ევროპის თეატრალური კონვენციის ვიცე-პრეზიდენტი, საერთაშორისო თეატრალური თანამშრომლობის ექსპერტია. ბოლო წლებში, მისი წამოწყებით შედგა: 6 ნაწილიანი, 2 წლიანი თანამშრომლობა ბეიტ ლესინის თეატრთან, თელავში, ისრაელში; ორენოვანი საკლასო პიესა TJP-სთან თანამშრომლობით (სტრასბურგი, საფრანგეთი); სამენოვანი წარმოდგენა რუმინეთის სახელმწიფო თეატრთან “ტიმიშოარა” თანამშრომლობით (განხორციელდა ETC-ს პროექტის “The Art of Ageing” ფარგლებში); კიდევ ერთი სამენოვანი წარმოდგენა ისრაელთან თანამშრომლობით შედგა; თანამედროვე ცეკვა - ტაილანდის, ბანგკოკის სახალხო თეატრთან თანამშრომლობით; და, ცოტა ხნის წინ, “ევროპის თეატრალური ლაბორატორია: თეატრი ხვდება ციფრულ ტექნოლოგიას” ფარგლებში, მანუფაქტურ თეატრთან (ნანსი, საფრანგეთი) და კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატულ თეატრთან (თბილისი, საქართველო) თანამშრომლობით, განხორციელდა ექსპერიმენტული პროექტი, რომელიც მიზნად ისახავს სცენაზე მრავალგანზომილებიანი რეალობის განვითარებას.

მომხსენებელი: იან ლინდერსი
მიზნობრივი აუდიტორია: მაყურებელი, ფესტივალის და თეატრის ადმინისტრაცია.
ენა: ინგლისური | ქართული თარგმანი
ხანგრძლივობა: 45 წუთი
თარიღი/დრო: 24 სექტემბერი | 15:00
ადგილი: კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი | მუზეუმი

LECTURE: CONNECTING CITIZENS AND ARTISTS INTERNATIONAL THEATRE COLLABORATIONS

Exchanging theatre performances is a proven means of cultural diplomacy. Audiences can compare the state of theatre arts and learn about topics discussed (or avoided) in contemporary dramatic productions in foreign cultures. Actors performing in front of a foreign audience, mostly reading surtitles, become aware of their craft and their specific techniques to reach each spectator.

Coproducts are the next step: Theatre artists rehearse and live for a while in a foreign culture, are able to work with colleagues in the same field but with a different cultural, sociological, political background – and watch them in performances. Often, the plays are devised and require research in the civil societies of the host country. Sometimes cultural differences and common grounds are the topic of plays. All in all, a coproduction is a lasting experience for everyone involved.

Jan Linders, head dramaturg of the Badisches Staatstheater in Karlsruhe, Germany, and vice president of the European Theatre Convention, is an expert in international theatre collaborations. In recent years, he has initiated and produced a six part, 2 year collaboration with the Teatron Beit Lessin, Tel Aviv, Israel, a bilingual classroom play with the TJP in Strasbourg, France, a tri-lingual performance with the Romanian State Theatre Timisoara (in the frame of the ETC project „The Art of Ageing“), another tri-lingual production with Israel, a dance- performance with the Democracy Theatre, Bangkok, Thailand, and most recently, an experimental project to develop an Augmented Reality play with the Théâtre de la Manufacture, Nancy, France, and the Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Tbilisi, in the frame of the „European Theatre Lab: Drama Goes Digital“.

Lecturer: Jan Linders
Target audience: general public, festival and theatre managers
Language: English | Translated in Georgian
Duration: 45 Minutes
Date / Time: September 24 | 15:00
Place: Kote Marjanishvili State Drama Theatre | Museum Space

ვორქშოპი: დოკუმენტური თეატრი

გერმანიაში დოკუმენტურმა თეატრმა განვითარების მწვერვალს 1960-იან წლებში მიაღწია, როდესაც პეტერ ვაისმა ფრანკფურტში, აუშვიცის პროცესზე დასწრების შემდგომ, მიღებული გამოცდილება გადაამუშავა და დაწერა დოკუმენტური პიესა “გამოძიება”, რომელიც მომდევნო წლებში, გერმანიაში ბევრ თეატრში დაიდგა. 70-იან წლებში დოკუმენტური თეატრი უფრო პედაგოგიკური გახდა, კარნახობდა რა მაყურებელს თუ როგორ უნდა ეცხოვრა. 90-იან წლებში, ჰანს-ვერნერ კრიოზინგერი და რეგინე დურა ნამდვილი დოკუმენტების - ბიუროკრატიული ფაილებიდან დაწყებული, გაზეთში გამოქვეყნებული ინტერვიუებით დამთავრებული - შეგროვების ტექნიკას ავითარებდნენ ისე, რომ მსახიობისთვის კონკრეტული როლი არ მოერგოთ. ბოლო წლების განმავლობაში, მათ სხვადასხვა თემაზე იმუშავეს: სომეხთა გენოციდი და გენოციდი რუანდაში; წითელი არმიის ფრაქციის (RAF) ტერორისტების წინააღმდეგ გამართული სასამართლო პროცესი; სააგენტო ფრონტების მიერ ევროპის საზღვრებს გარეთ დატოვებული ლტოლვილები; საექვო მუსლიმი ლტოლვილები. ნამუშევრებიდან ბევრს, გოეთეს ინსტიტუტთან და ევროპისა და სამხრეთ ამერიკის თეატრებთან თანამშრომლობით, საერთაშორისო კო - პროდუქციის სახე მიეცა. დოკუმენტურ თეატრში მათი გამორჩეული მიღწევები დაფასდა, როდესაც “სსოვნის ქვები შტატსთეატრიდან” 2016 წელს ბერლინის ტეატერტრეფენზე იქნა მიწვეული, შემდეგ კი ბევრ სხვა ქალაქში. ორ ნაწილიან ვორქშოპზე ისინი წარმოადგენენ თავიანთ ნამუშევარს - ვიდეო ჩვენების თანხლებით - და განიხილავენ ინდივიდუალურ მეთოდს. მეორე დღეს, შემოგთავაზებენ საფუძვლიან ანალიზს იმისა, თუ როგორ შეიქმნა “სსოვნის ქვები შტატსთეატრიდან”.

ბამონიჩა ინდიო ყველაზე ბამონიჩა ჟანრად:

3 თვე 21€ 17,85€ 6 თვე 42€ 33,60€ 12 თვე 84€ 63,00€

ფასები მოცემულია ტრანსპორტირების ჩათვლით, საქართველოს მასშტაბით

ბამონიჩის უპიკატესობები

- ▶ ჟურნალის მიღება გაყიდვაში ჩაშვებამდე რამდენიმე დღით ადრე
- ▶ დასწრება ინდიგოს ორგანიზებულ ივენთებსა და შეხვედრებზე
- ▶ მოულოდნელი სიურპრიზები ინდიგოსგან!

ინდიგოს კითხვა სამოგზაუროდ წასვას კბავს -
კითხვისას ახალი იდეები და საუბრები ჩნდება.

ვორქშოპს წარუძღვებიან: რეგინე დურა და ჰანს-ვერნერ კროსინგერი
სამიზნე აუდიტორია: ვორქშოპი მიმართულია თეატრალურ სფეროში მომუშავე
სპეციალისტებისთვის, დრამის ფაკულტეტის სტუდენტებისთვის და
მაყურებლისთვის.

ენა: ინგლისური | ქართული თარგმანით

ხანგრძლივობა: 2 x 3 საათი, დამატებით 90 წუთი გაერთიანებული სესია

დრო/ადგილი:

27 სექტემბერი | “კახა ბაკურაძის მოძრაობის თეატრი” | 12:00

28 სექტემბერი | კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული
თეატრი, მცირე სცენა | 12:00

შემაჯამებელი სესია ჩატარდება “მეხსიერების ხელოვნების”

ვორქშოპის მონაწილეებთან ერთად

ადგილი: კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი,
მეზეუმი.

WORKSHOP: DOCUMENTARY THEATRE

Documentary Theatre in Germany reached its first high point in the 1960's, when Peter Weiss reworked his experiences of witnessing the Auschwitz process in Frankfurt with his documentary play „Die Ermittlung“ that was performed by many theatres in Germany in the following years. In the 70's, documentary theatre became more pedagogic, telling the audience what to do. In the 90's, Hans-Werner Kroesinger and Regine Dura started their work, developing their technique of assembling pure documents – from bureaucratic files to newspaper interviews – without assigning a specific character to an actor. In recent years, they have worked on topics as diverse as the genocides on Armenians and in Rwanda, the trials against the RAF terrorists, the Frontex agency keeping refugees out of Europe, and queer muslim refugees. Many of their works were international coproductions with Goethe Institutes and theatres in Europe or South America. Their outstanding achievements in documentary theatre was honored with an invitation of “Stolpersteine Staatstheater” to the Berlin Theatertreffen festival 2016 and subsequently to many cities abroad. In the two part workshop they will present their works – with video examples – and discuss their method and – on day 2 – analyze in depth how “Stolpersteine Staatstheater” works and was made.

Lecturers. Regine Dura & Hans-Werner Kroesinger

Target audience: This workshop is geared towards Theatre practitioners, theatre students and the general audience.

Language: English | Translated In Georgian

Duration: 2 x 3 hours, plus 90 minutes joint session

Time / Place:

September 27 | Kakha Bakuradze's Movement Theatre | 12:00

September 28 | Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Small Stage | 12:00

Joint closing session with the “Art of Memory” workshop

Place: Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Museum Space

ვორქშოპი: მესხიერების ხელოვნება

როდესაც ისტორიული მესხიერება მონუმენტებისა და გადარჩენილების გაქრობასთან ერთად მეორე და მესამე თაობას ვეღარ გადაეცემა, ხელოვნება იკავებს ემოციური მოგონების ადგილს. ხელოვნების ისტორია შეიძლება დაიწეროს, როგორც მონუმენტების ისტორია. ესენი, თავის მხრივ, ზოგადად, მესხიერების მონუმენტებია და ასევე მონუმენტები რომელთაც თავიანთი შექმნის დრო ახსოვთ. მონუმენტების უმრავლესობა ოფიციალური ხელოვნების ნიმუშია, სახელმწიფოს მიერ დაკვეთილი, - თუმცა, ხანდახან, მომდევნო ხელისუფლების მიერ შეჩერებული და თავიდან მოცილებული.

მიმდინარე პროექტი, “სსოვნის ქვები” (www.stolpersteine.eu) განსაკუთრებულია იმ მხრივ, რომ ის მცირე წრეშია ორგანიზებული და, თავისი ფორმით, ანტი-მონუმენტურია. კიოლნში მოღვაწე ხელოვანმა, გუნტერ დემნიცმა მოიფიქრა რიგის ქვებს შორის ჩანაცობილი თითბერის ფირფიტები, რომელზეც გერმანიაში ნაცისტულ-სოციალისტების მმართველობისას, ასევე მათ მიერ ოკუპირებულ ევროპაში, მსხვერპლად შეწირული ადამიანების ერთი კონკრეტული ჯგუფის მოკლედ გადმოცემული ისტორიები იქნებოდა ამოკვეთილი. ადგილობრივი ინიციატორების ორგანიზებით, მან ამ ადამიანების მიერ სიცოცხლის ბოლოს შერჩეული საცხოვრებლის წინ ათასობით ასეთი, შემაბრკოლებელი ქვა განათავსა: ებრაელები, სინტები და რომები, კომუნისტები, ჰომოსექსუალები და ა.შ.

მან ოკუპირებული ევროპის უმეტეს ნაწილში იმოგზაურა. რუსეთში, “სსოვნის ქვებით” შთაგონებულმა, აქტივისტურმა ჯგუფმა “მემორიალმა” წამოიწყო პროექტი “პოსლედნი ადრეს” (“ბოლო მისამართი”, www.poslednyadres.ru): საცხოვრებელ სახლებზე გაკრული დაფები სტალინური პერიოდის დიდი ტერორის მსხვერპლთა სსოვნას ეძღვნება.

ვორქშოპი, პირველ რიგში, თეატრისა და ხელოვნების ისტორიის პერსპექტივიდან, თბილისის რამდენიმე ისტორიულ მონუმენტს გააანალიზებს, შემდეგ გამოყოფს ადგილებს, სადაც შესაძლებელი იქნება “პოსლედნი ადრეს”-ის დაფების გაკვრა. ბოლოს კი, დამოუკიდებელ, შემოქმედებით იღვებს განავრცობს და მათ მეორე ვორქშოპის მონაწილეებთან ერთად განიხილავს.

რობ მუნენი გამოცდილი ვიზუალ არტისტი, სცენოგრაფი, ვიდეო არტისტი და ნიდერლანდებში არსებული სცენის “Park”-ის დირექტორია.

ვორქშოპს წარუძღვებიან: რობ მუნენი და იან ლინდერსი სამიზნე აუდიტორია: ვორქშოპი განკუთვნილია ვიზუალური ხელოვნებით გატაცებული არტისტებისთვის, ისტორიის სტუდენტებისთვის და მაყურებლისთვის.

ენა: ინგლისური | ქართული თარგმანით

ხანგრძლივობა: 2x3 საათი, 90 წუთი გაერთიანებული სესია

დრო/ადგილი:

27 სექტემბერი: კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი, მუზეუმი | 12:00

28 სექტემბერი: კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი, მუზეუმი | 12:00

შემაჯამებელი სესია ჩატარდება “დოკუმენტური თეატრის” ვორქშოპის

მონაწილეებთან ერთად

ადგილი: კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი, მუზეუმი.

WORKSHOP: THE ART OF MEMORY

Once historical memory cannot be passed on by the vanishing survivors and eye-witnesses to the second and third generations, art takes the place of the emotional remembrance. The history of art could be written as a history of monuments – which in itself are always also monuments of memory in general and remembering in their time of creation. Most monuments are official art works, commissioned by governments – and sometimes de-commissioned / removed by the succeeding governments. The ongoing “Stolpersteine” project (www.stolpersteine.eu) is remarkable in the respect that it is privately organized – and anti-monumental in form. Cologne based artist Gunter Demnig conceived of cobble stones with a brass plate engraved with the condensed story of one single victim of national socialist rule in Germany and occupied Europe. Organized by local initiatives, he has placed thousands of stumbling blocks in front of the last self-chosen residence of victims: Jews, Sinti and Rom, communists, homosexuals, etc.. He has travelled to most countries in occupied Europe. In Russia, inspired by “Stolpersteine”, the activist group Memorial has started the project “Posledny adres” (“last address”, www.poslednyadres.ru) in which plaques on residential homes remind of victims of the Great Stalinist Terror.

The workshop will first analyze some historical monuments in the city of Tbilisi from a theatrical and art historical point of view, then identify spots for possible “posledny adres” plaques – and finally develop independent artistic ideas and discuss them with the participants of the other workshop. Rob Moonen is an experienced visual artist, set designer, video artist, and he is directing the showplace “Park” in the Netherlands.

Lecturers: Rob Moonen & Jan Linders

Target audience: This workshop is geared towards visual artist, history students and the general audience.

Language: English | Translated in Georgian

Duration: 2x 3 hours, plus 90 minutes joint session

Time / Place:

September 27: Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Museum Space | 12:00

September 28: Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Museum Space | 12:00

Joint closing session with the “documentary theatre” workshop

Place: Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Museum Space

ტრენინგები:

18 სექტემბრის კვირა. ტრენინგი სახელოვნებო სივრცეების შუამდგომლობის აუდიტში. ეს ორ-დღიანი ტრენინგი მიზნად ისახავს მონაწილეებს გაუზიაროს ბრიტანული გამოცდილება თუ როგორ ვაქციოთ სივრცეები გამოსაყენებლად ვარგისი შუამდგომლობისთვის და რიგითი ადამიანებისთვის. ტრენინგზე წარმოდგენილი იქნება ბრიტანული მოთხოვნები ამ სფეროში და მათი საქართველოზე ადაპტირების მეთოდები.

დასაწყისი: 10:00-17:00

Training:

18 September 2017 – Accessibility Audit Training. This two-day workshop is aimed at sharing the UK experience on how to make venues accessible to disabled artists as well as public members through looking into the existing situation and sharing the UK audit requirements to the participants which could be adapted to the Georgian venues.

Beginning: 10:00-17:00

სტრადა

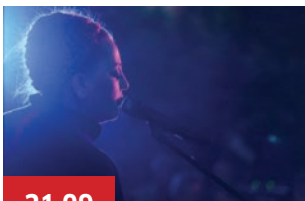
ფესტივალის კლუბი და კლუბის პროგრამა - ფესტივალის განსაკუთრებული ნაწილია.

პირველად ფესტივალის კლუბი 2009 წელს წარვადგინეთ, საკმაოდ გაუბედავად. მაგრამ მაყურებელმა, კლუბის სტუმრებმა მეტი სითამამისკენ გვიბიძგეს და ნელ-ნელა კლუბის პროგრამა „ნელში გაიმართა“ ფესტივალის მეგობრებისა და საუკეთესო მუსიკოსების დახმარებით. მეტიც - ნელს ფესტივალის კლუბი „პრემიერასაც“ კი გვთავაზობს.

კლუბის ატმოსფერო ჩვენთან ყოველთვის განსაკუთრებულია - საღამოები სპექტაკლების მერე; განსაკუთრებული საუბრები ხელოვნებაზე; თეატრზე; ემოციისგან დაცლა დისკუსიით და გაზიარებით; ღვინის თანხლებით და სექტემბრის განუმეორებელი ხიბლით - შესანიშნავი დრო გელით.

მაშ ასე - ფესტივალის კლუბი „სტრადა“ | მისამართი: კოტე მარჯანიშვილი #5 ღვინო - ვინივერია

პროგრამა | Program:

21.09

22:00 ნინო ქათამაძე
Nino Katamadze
საავტორო კონცერტი
Solo Show

24.09

22:00 მეჭი დანა და მისი მეგობრები -
ბერლინური რევიუ
Mack the Knife and his fellows -
Berlin Revue

Festival Club and Club Program-are special parts of the festival. Despite initial hesitation, we first presented the Festival Club in 2009. However, the audience - the guests of the club, urged us to be more confident and courageous and through the help of our friends and talented musicians, the club slowly gained success. Furthermore, this year, the festival even offers the festival club premiere - the first coproduction of the festival.

The club is festival atmosphere and it is always extraordinary - post-performance evenings, memorable conversations about art and theatre, discussions and after performance emotions in company of friends or new acquaintances with wine and the unique charm of September - an exceptional time awaits you.

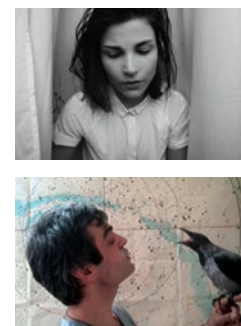
Thus - Festival Club “Strada” | address: 5 Kote Marjanishvili St.
Wine - Winiveria

3.10

22:30 Natalia Beridze & Nikakoi LIVE
Luna989 (dj set)

ქართული სპექტაკლების პროგრამა
Georgian ShowCase Program

6.10

22:30 მიშა მდინარაძე
Misha Mdinardze

ეთნო ჯაზი
Ethnic Jazz

ქართული სპექტაკლების
პროგრამა
Georgian ShowCase Program

24 სექტემბერი
September

მეფი დანა და მისი მეგობრები - ბერლინური რევიუ MACK THE KNIFE AND HIS FELLOWS - BERLIN REVUE

თბილისის საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი წარმოგიდგენთ ერთობლივ პროექტს ლევან ცხადაძესთან და MOCKEMALÖR-თან ერთად (საქართველო - გერმანია)

ჟანრი: მუსიკალური რევიუ
რეჟისორები MOCKEMALÖR და ლევან ცხადაძე
ქორეოგრაფი მაგდალენა განტერი
მუსიკის ადაპტაცია ლევან ცხადაძე
კომპოზიტორები ფრიდრიჰ ჰოლენდერი / ოსკარ შტარუსი და სხვები.

საქტაკლის შესახებ:

ბერლინში დაფუძნებული არტ-პოპ ტრიო MOCKEMALÖR უერთდება ქართველ მუსიკოსებს, რომელთაც ხელმძღვანელობს ქართველი ვირტუოზი კლარნეტისტი, ლევან ცხადაძე - ისინი ერთობლივად მასპინძლობენ გასაოცარ რევიუს, 1920-იანი წლების ბერლინური ცხოვრების, ლეგენდარული კომპოზიციების გამოყენებით.

ხანგრძლივობა: 90 წუთი, უანტრაქტოდ
ვებგვერდი: www.mockemaloer.de | www.levanttskhadadze.com | www.tbilisiinternational.com

Tbilisi International Festival of Theatre presents joint project with
Levan Tskhadadze and MOCKEMALÖR (Georgia - Germany)

Genre: Music Revue
Directed by MOCKEMALÖR and Levan Tskhadadze
Choreographer: Magdalena Ganter
Music Adapted by Levan Tskhadadze
Composers amongst others Friedrich Hollaender / Oscar Strauß

About Show:

The Berlin based Artpop Trio MOCKEMALÖR teams up with Georgian musicians led by Georgian clarinet-virtuoso Levan Tskhadadze and host a stunning revue, featuring legendary compositions of the golden 20s - the „Wild Berlin Episode“.

Duration: 90 minutes, with one intermission
Web: www.mockemaloer.de | www.levanttskhadadze.com | www.tbilisiinternational.com

© Markus Engler

იოსი ტალ-განი
ისრაელის ფესტივალებისა და
თეატრების მრჩეველი
იერუსალიმი, ისრაელი

რომან დოლჟანსკი
ფესტივალების „NET“ და „ტერიტორია“ არტ
დირექტორი; თეატრი „ნაციის“ სამხატვრო
ხელმძღვანელის მოადგილე; იბსენის
პრემიის ჟიურის წევრი; გაზეთ „კომენსარტის“
მომომხილველი, თეატრალური კრიტიკოსი

როჯერ მაკკენი
თეატრალური ექსპერტი, ართმენჯემენტის
ექსპერტი, დიდი ბრიტანეთი

მანანა ბერიკაშვილი
საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის
მინისტრის მოადგილე

ია მაქაცარია - ჩხაიძე
ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის
კულტურის საქალაქო სამსახურის უფროსი

ნიკოლოზ წულუკიძე
ხელოვნებათმცოდნეობის დოქტორანტი
საქართველოს თეატრის კრიტიკოსთა კავშირის
პრეზიდენტი, თეატრისა და კინოს უნივერსიტეტის
ლექტორი, ტელე - რადიო წამყვანი

დავით თავაძე
რეჟისორი, სამეფო უბნის თეატრი

გოგი მარგველაშვილი
რეჟისორი, საქართველოს შოთა რუსთაველის
თეატრისა და კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის
რექტორი

მიხეილ ჭკუასელი
ბიზნესმენი
შ.პ.ს. «ჯეოპლანტი»-ს გენერალური დირექტორი

ლელა ოჩიაური
თეატრის კრიტიკოსი

ლაშა ბუღაძე
მწერალი, დრამატურგი

დავით დოიაშვილი
რეჟისორი
ვასო აბაშიძის სახელობის მუსიკისა და დრამის
თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი და
მმართველი

ზვიად კორძაძე
იურისტი
კორძაძის საადვოკატო ბიუროს დამაარსებელი
და თავჯდომარე

Yossi Tal-Gan
Advisor for Israeli festivals and theaters
Jerusalem, Israel

Roman Doljanski
Art director of Festivals "NET" and "TERRITORIA";
Vice artistic director of "Theatre of Nations"; Journal-
ist of news-paper "KOMMERSANT"; Theatre critic;

Roger Mac Cann
Theatre Expert, Art - Management Expert, UK

Manana Berikashvili
Deputy Minister
Ministry of Culture and Monument Protection of
Georgia

Ia Makatsaria - Chkhaidze
Head of the Municipal Department of Culture
Tbilisi City Hall

Nikoloz Tsulukidze
Art Critic (Ph.D.)
President of the Georgian Theatre Critics' Associa-
tion, Lecturer at Shota Rustaveli Theatre and Film
University, Radio Host

Davit Tavadze
Director, Royal District Theatre

Gogi Margvelashvili
Director
Rector at Shota Rustaveli Theatre and Film University

Mikheil Chkuaseli
Businessman
L.T.D. «Geoplant» - General Director

Lela Ochauri
Theatre Critic

Lasha Bugadze
Playwright, Dramaturg

Davit Doiashvili
Director
Artistic Director and Manager of Vaso Abashidze
Music and Drama State Theatre

Zviad Kordzadze
Lawyer
Founder and CEO of "Kordzadze Law Office"

ეკატერინე მაზმიშვილი
არტ დირექტორი

თინათინ კალატოზიშვილი
ადმინისტრაციული მენეჯერი
საერთაშორისო პროგრამის «NEW»
კოორდინატორი

მზია სხირტლაძე
საფინანსო სამსახურის ხელმძღვანელი

რუსუდან ზირაქაშვილი
იურისტი

არჩილ დვალიშვილი
ტექნიკური დირექტორი

ქეთევან ლებანიძე
ტექნიკური ადმინისტრატორი

გიორგი ბაბალაშვილი
ტექნიკური კოორდინატორი

თამარ ლალიაშვილი
მასმედიასთან ურთიერთობის მენეჯერი
«ქართული სპექტაკლების» პროგრამის
კოორდინატორი

ნუცა ბურჯანაძე
საერთაშორისო პროგრამის კოორდინატორი
პარტნიორებთან ურთიერთობის კოორდინატორი

ნატო ებანოიძე
ლონისძიების და პროექტების მენეჯერი
სარეკლამო პროდუქციის მენეჯერი

მარიამ კუპრაშვილი
«ქართული სპექტაკლების» პროგრამის
კოორდინატორის ასისტენტი
ვებ გვერდის და სოციალური ქსელების
გვერდების ადმინისტრატორი

თინა გორდელაძე, სანდრო კაპანაძე
დიზაინერები

დავით გაბუნია
თარგმანი და რედაქტირება

Ekaterine Mazmishvili
Art Director

Tinatin Kalatozishvili
Administrative Manager
Coordinator for International Program NEW

Mzia Skhirtladze
Head of Financial department

Rusudan Zirakashvili
Lawyer

Archil Dvalishvili
Technical Director

Ketevan Lebanidze
Technical Manager

Giorgi Babalashvili
Technical Coordinator for Outdoor Performances and
Events

Tamar Laliashvili
Media Coordinator
Georgian Showcase Program Coordinator

Nutsa Burjanadze
International Program Coordinator
Head of Communication with Partner Organizations

Nato Ebanoidze
Advertising, Events and Projects Coordinator

Mariam Kuprashvili
Georgian Showcase Program Coordinator Assistant
Web-Site and Social Media Administrator

Tina Gordeladze, Sandro Kapanadze
Designers

Davit Gabunia
Translator and Editor

ინფორმაცია ბილეთების შესახებ: INFORMATION ABOUT FESTIVAL TICKETS:

ბილეთის ფასი: 10 / 20 / 30 / 40 / 55 / 65 / 80 ლარი
აბონემენტი:

პირველი კატეგორიის აბონემენტი - 200 ლარი
მეორე კატეგორიის აბონემენტი - 170 ლარი

საღარო:

- ბილეთების შეძენა და დაჯავშნა შესაძლებელია მარჯანიშვილის თეატრის საღაროში - კოტე მარჯანიშვილის ქუჩა #8
- საღარო მუშაობს ყოველ დღე (12:00 - 20:00 | შესვენება 15:00 - 16:00)
- ტელეფონი: + 995 32 2 95 59 66 | + 995 32 2 2 47 57 68

ბილეთების შეძენა შესაძლებელია ონლაინ რეჟიმში: **www.biletebi.ge**

ფესტივალის ოფისი:

ტელეფონი: + 995 32 2 95 35 82 | + 995 32 2 95 43 07

სამუშაო საათები: 11:00 - 20:00

E - Mail: info@tbilisiinternational.com

Web: www.tbilisiinternational.com

Official Facebook: @TbilisiInternational

Official Instagram: @tbilisiintfestivaloftheatre

Official Youtube Channel: Tbilisiinternational

Official Twitter: @TBSFestival

Price: 10 / 20 / 30 / 40 / 55 / 65 / 80 GEL

Seasonal Tickets:

First Category - 200 GEL

Second Category - 170 GEL

Box Office:

- For tickets purchase and bookings please visit the box office at Marjanishvili Theatre

Contact Information for box office:

Marjanishvili Theatre, 8 Marjanishvili Street, Tbilisi, Georgia | 0102

Working Hours: 12:00 - 20:00 (Break 15:00 - 16:00)

Tel.: + 995 32 2 95 59 66 | + 995 32 2 2 47 57 68

You can also buy online: **www.biletebi.ge**

Festival Office:

Tel.: + 995 32 2 95 35 82 | + 995 32 2 95 43 07

Working Hours: 11:00 - 20:00

E - Mail: info@tbilisiinternational.com

Web: www.tbilisiinternational.com

Official Facebook: @TbilisiInternational

Official Instagram: @tbilisiintfestivaloftheatre

Official Youtube Channel: Tbilisiinternational

Official Twitter: @TBSFestival

მასპინძელი თეატრები და სივრცეები: HOST THEATRES AND VENUES:

კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი
მისამართი: კოტე მარჯანიშვილის ქუჩა #8

სამეფო უბნის თეატრი

მისამართი: გია აბესაძის ქუჩა #10

კაბა ბაკურაძის მოძრაობის თეატრი

მისამართი: აღმაშენებლის გამზირი #182

ნოდარ დუმბაძის სახელობის მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

მისამართი: აღმაშენებლის გამზირი #140ბ

ექსპო ჯორჯია

მისამართი: ნერეთლის გამზირი #118

სტრადა

მისამართი: კოტე მარჯანიშვილის ქუჩა #5

Kote Marjanishvili State Drama Theatre

Address: 8 Kote Marjanishvili Street

Royal District Theate

Address: 10 Gia Abesadze Street

Kakha Bakuradze's Movement Theatre

Address: 182 Agmashenebeli Avenue

Nodar Dumbadze Professional State Youth Theatre

Address: 140B Agmashenebeli Avenue

Expo Georgia

Address: 118 Tsereteli Avenue

Strada

Address: 5 Kote Marjanishvili Street

